

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Децентралізація

Авангард в авангарді реформ

▶ СТОР. 5

Витоки

«Жива» глина промовляє крізь віки

▶ СТОР. 10

Спорт

Понеділок — день легкий і вдалий

▶ СТОР. 16

№ 120 (6124) СЕРЕДА, 8 ЛИПНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Болгарія підтримує право кожної нації на самовизначення

Учора почався перший за дванадцять років дводенний офіційний візит Президента Болгарії Росена Плевнелієва до України. Увечері він провів зустріч із Головою Верховної Ради Володимиром Гройсманом, а вдень відбулися переговори з Президентом Петром Порошенком. Глава української держави привітав болгарського колегу, подякувавши йому за надійну та постійну допомогу: «Дякую за підтримку позиції України щодо продовження санкцій, забезпечення енергетичної незалежності і щодо двосторонньої співпраці в економічній та військово-технічній сфері». ▶ СТОР. 11

З повними гаманцями!

Піврічні завдання з наповнення дохідної частини бюджетів на Вінниччині виконали 700 сільських, селищних та міських рад. Тільки одна місцева територіальна громада з цим не впоралася, а в 74 сільрадах виконано річні бюджети, ще 168 дали понад 75 відсотків річного плану.

— Такого результату в області досягнуто вперше, — каже директор департаменту фінансів Вінницької облдержадміністрації Микола Копачевський. — Раніше сільські бюджети на 90 відсотків дотувалися, а тепер є змога наповнювати їх за рахунок надпланових надходжень податку на доходи фізичних осіб, екологічного та податку на прибуток приватних підприємств. Найбільше коштів надійшло від сільськогосподарських зборів. Сума зросла в 21 раз.

— Такі високі показники — яскраве свідчення фінансової децентралізації, — коментує ситуацію голова Вінницької облдержадміністрації Валерій Коровій. Тепер 60 відсотків податків залишаються в районах, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Відновлювати потрібно не лише житло, а й серця

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У Слов'янську відсвяткували річницю з дня визволення міста від російсько-терористичних сил. Рік тому, коли українські військові відрізали бойовиків від джерел постачання боєприпасів, амуніції, продовольства, незаконні збройні формування під командуванням громадянина Росії Ігоря Гіркіна («Стрєлкова») залишили місто. Цього самого дня над Слов'янськом знову замайорів прапор України. ▶ СТОР. 9

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОЧИНАННЯ

Цукровари відмовляються від газу

У новому сезоні ТОВ «Старокостянтинівцукор» розпочне будівництво нової ТЕЦ зі встановленням твердопаливних котлів та нової турбіни, що дасть змогу підприємству відмовитися від використання газу. Про це повідомив директор підприємства Олександр Співак. Загалом протягом останніх років у розвиток підприємства тут інвестували майже 70 мільйонів гривень. За цей час потужність заводу зросла із 2600 тонн буряків за добу до 3900 тонн, **інформує наш хмельницький власкор Ірина КОЗАК.**

ВРОЖАЙ

Барометр жнив показує «ясно»

Жнива на Полтавщині стартували з косовиці та обмолоту озимого ячменю й ріпаку. Тривають вони у регіоні вже фактично тиждень. При цьому в деяких районах південної частини краю зерно дозріло навіть раніше. Однак механізатори не могли вивести комбайни в загінки спочатку через рясні дощі та зливи, а потім довелося чекати, доки підсохне грунт. Сьогодні збирання ранніх зернових почали у більшості районів. Їхня середня врожайність із обмолочених майже чотирьох тисяч гектарів становила 38,2 центнера з гектара (озимої пшениці — 42 ц/га).

Загалом із урахуванням нинішнього стану озимих і ярих культур на Полтавщині планують зібрати 1,7 мільйона тонн раннього зерна (у тому числі 1 млн. 332 тис. тонн пшениці), що на 300 тис. тонн перевищить торішній вал. Треба додати, що порівняно з 2014-м площа ранніх зернових у регіоні збільшилася на 70 тисяч гектарів, **передає наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

КОРОТКО

■ У Деражнянському районі поблизу села Радівці двоє молодих людей на мотоциклі спробували переїхати залізничний переїзд, незважаючи на те, що наближався поїзд. Через удар водій і пасажир отримали важкі травми, від яких загинули на місці ДТП, **інформує наш хмельницький власкор Ірина КОЗАК.**

■ У рамках підготовки до фінального матчу Чемпіонату світу з шахів у Львові планують в усіх школах відкрити шахові гуртки. Як розповів у своєму радіозверненні до жителів міський голова Львова Андрій Садовий, світовий досвід свідчить, що заняття шахами підвищує успішність школярів на 10 відсотків, **повідомляє наш власкор Богдан КУШНІР.**

В Україні вже зібрано майже 2 млн. тонн зерна за середнього намолоту 30,5 ц/га

Посли країн «великої сімки» ініціюють створення групи підтримки

Голова Комітету Верховної Ради у закордонних справах Ганна Гопко провела зустріч із послами країн «великої сімки» та співробітником Представництва Європейського Союзу в Україні.

Основною метою ініційованої Г. Гопко зустрічі стало обговорення ініціативи «великої сімки» щодо створення міжнародної групи підтримки на рівні послів, акредитованих у Києві, яка допоможе Україні реалізовувати реформи та боротися із корупцією.

Голова комітету детально поінформувала про законотворчу роботу Верховної Ради України, яка спрямовується на створення необхідної правової бази для імплементації нагальних внутрішніх реформ. У зв'язку з цим було наголошено на значному прогресі в розробці та ухваленні необхідних законодавчих актів, якого вдалося досягти з моменту проведення останніх парламентських виборів у жовтні минулого року. Учасники зустрічі з українського боку високо оцінили надання країнами «великої сімки» значної політичної та фінансової допомоги, яка відіграє особливо важливу роль в умовах боротьби з російською агресією на сході України. Було також наголошено на необхідності збереження режиму санкцій щодо Російської Федерації, запровадженого після незаконної анексії Автономної Республіки Крим та початку воєнної агресії на території частин Донецької та Луганської областей. Учасники зустрічі наголосили на нагальній потребі у виробленні комплексного плану «великої сімки» для масштабної модернізації України.

На думку послів країн «великої сімки», Україна сьогодні проходить один із найвідповідальніших і найскладніших періодів розвитку. Агресія Росії свідчить про те, що вибір українського народу на користь європейського вектора розвитку був правильним. Іноземні дипломати також зазначили, що країни «великої сімки» надавали і готові надалі надавати Україні усю необхідну політичну, фінансову, консультативну допомогу, оскільки успіх у проведенні внутрішніх реформ та зміна життя пересічних українців на краще є спільною відповідальністю України і світової спільноти. Учасники зустрічі погодилися з тим, що врегулювання ситуації на території частин Донецької та Луганської областей має відбуватися виняткою мирним шляхом, з повагою до політичних рішень, досягнутих у рамках Мінського формату.

За результатами зустрічі її учасники домовилися продовжити практику організації таких зустрічей на рівні профільного комітету українського парламенту і на рівні інших зацікавлених комітетів Верховної Ради України.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Із зони АТО евакуйовано 16 вишів та 10 наукових установ

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Цього тижня парламент має ухвалити законопроект про безмитне ввезення обладнання для наукових установ та вишів державної форми власності, евакуйованих із тимчасово окупованих територій сходу України. Про це під час круглого столу «Проблеми діяльності вищих навчальних закладів, евакуйованих з Донецької та Луганської областей» повідомила голова Комітету з питань науки і освіти Лілія Гриневич.

Змін також потребує 65-та постанова Кабінету Міністрів від 1 березня 2014 року «Про економію державних коштів та недопущення втрат бюджету», яка гальмує відновлення матеріально-технічної бази евакуйованих вишів: забороняє закупівлю меблів для навчальних аудиторій, обладнання, комп'ютерної та іншої техніки, проведення ремонту приміщень.

«Університет — це насамперед люди, а вже потім приміщення і обладнання. А хороший університет — це лабораторії, дослідницькі та експериментальні бази, це наукові школи», — зазначила голова профільного комітету. Позбавлені своїх лабораторій, бібліотек, гуртожитків, університети нагадують викорчувані столітні дерева, які намагаються пересадити на нове місце. Процес триває складно, про що говорили усі учасники круглого столу. У дискусії брали участь парламентарії, представники виконавчої влади, НАНУ, галузевих профспілок, громадських організацій, ректори евакуйованих навчальних закладів.

«Станом на 1 червня 2015 року із зони АТО виведено 16 вищих навчальних закладів та 10 наукових установ. У переміщених вищих навчальних закладах контингент студентів становить понад 39,5 тисячі осіб, навчальний процес забезпечують 2844 науково-педагогічні працівники», — повідомила Лілія Гриневич. «Ми віримо, що колись усі евакуйовані виші повернуться додому і бажаємо, щоб вони повернулися сильнішими», — наголосив народний депутат, доцент ДонНУ Олексій Рябчин. На його думку, допомога переселеним ВНЗ — це питання національної безпеки, престижу і розвитку країни.

Голова комітету звернула увагу на основні завдання, пов'язані із забезпеченням діяльності переселених навчальних закладів: по-перше, йдеться про створення елементарних соціально-побутових умов для студентів та викладачів, по-друге, про збереження інституційної спроможності вишів. Крім того, евакуйовані університети мають бути забезпечені необхідним обладнанням і мати відповідні умови для розвитку.

Написані для мирної доби закони, постанови і накази мають бути скориговані з огляду на воєнний час. За словами Лілії Гриневич, щоб полегшити вишам процес адаптації та зберегти професорсько-викладацький склад, треба внести зміни до постанови уряду № 1134 від 17 серпня 2001 р. — зменшити нормативну чисельність студентів денної форми навчання на одну штатну посаду науково-педагогічного працівника. Крім того, МОН має розглянути питання щодо відтермінування (до завершення АТО) подання документів на акредитацію спеціальностей та ліцензування освітніх послуг для вишів, переміщених із тимчасово окупованих територій.

За результатами засідання круглого столу Верховній Раді також рекомендовано прискорити розгляд низки законопроектів: зокрема, № 2481 про внесення змін до Закону «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб (щодо забезпечення прав на отримання комунальних послуг)», № 2087а про внесення змін до деяких законів України у сфері державних закупівель щодо приведення їх у відповідність до міжнародних стандартів та вжиття заходів з подолання корупції, а також проекту постанови Верховної Ради про доручення Кабінету Міністрів щодо збільшення розміру мінімальної академічної стипендії.

Член Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Володимир Литвин, голова цього комітету Лілія Гриневич, член Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Олексій Рябчин, виконавчий директор Міжнародного фонду «Відродження» Євген Бистрицький під час круглого столу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Забезпечення переселенців житлом — проблема номер один. За результатами дискусії учасники круглого столу рекомендували уряду вивчити питання щодо розроблення державної цільової програми з будівництва житла для працівників та гуртожитків для студентів переселених навчальних закладів.

Важливо, щоб евакуйовані виші отримали належну допомогу від держави й водночас можливість вільно користуватися заробленими коштами, вважає голова профільного комітету. На жаль, розроблену МОН постанову про порядок відкриття поточних та депозитних рахунків вишів у державних банках досі не затверджено.

Учасники дискусії дійшли висновку про необхідність створення асоціації представників переміщених вишів, яка створить «інтелектуальне коло» для супроводу процесу облаштування евакуйованих навчальних закладів, лобіюватиме ухвалення відповідних законів та рішень уряду.

Анна ЛУКАНСЬКА.

У четвер плановано позачергове пленарне засідання парламенту

Учора у Верховній Раді відбулося засідання ради коаліції, на якій лідери фракцій на чолі з Головою Верховної Ради Володимиром Гройсманом вирішували, чи збиратися у четвер, 9 липня, на позачергове засідання парламенту.

Із ініціативою скликання позачергового пленарного засідання виступила фракція «Блоку Петра Порошенка». «Минулого тижня ми не встигли розглянути законопроект «Про місцеві вибори», а є позиція Центральної виборчої комісії: якщо це не буде зроблено терміново, то ЦВК не стигне зробити певну низку речей, які необхідно виконати з точки зору законодавства, — пояснив перший заступник голови фракції Ігор Кононенко. — Це, зокрема, навчання працівників дільничних і територіальних виборчих комісій нового законодавства». Окрім того, до законопроекту про місцеві вибори подано понад 400 поправок від депутатів із різних фракцій.

Серед питань порядку денного позачергового засідання можуть бути й урядові законопроекти, які Верховна Рада не встигла розглянути минулого пленарного тижня, ухвалення яких є вимогами МВФ.

Ще перед скликанням ради коаліції підтримала проведення позачергового пленарного засідання парламенту депутатська фракція «Самопоміч». Однак ще минулого тижня у «Самопомочі» заявили, що голосуватимуть за законопроект про місцеві вибори (№2831-3) лише у разі врахування 14 концептуальних поправок від фракції. У «Самопомочі», зокрема, наполягають на запровадженні системи відкритих партійних списків, зменшені на половину чисельності депутатів місцевих рад, закріпленні переліку населених пунктів, де вибори не проводяться через тимчасову окупацію, відмові від участі у виборах партійних блоків, друкуванні бюлетенів на захищеному папері, забороні політичної реклами. Водночас лідер фракції «Самопоміч» Олег Березюк перед радою коаліції припустив, що у сесійній залі може бути застосована технологія зумисно «провалити» новий закон про місцеві вибори, щоб їх провести за старими правилами і законом. Утім Березюк запевнив: попри суперечності фракція «Самопоміч» не планує виходити з парламентської коаліції.

У фракції «Батьківщина» вважають, що держава не зазнає збитків від реструктуризації валютних кредитів. Лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко неодноразово заявляла, що у падінні курсу гривні винна держава, а не люди. І саме держава має відповідати і врегульовувати це.

Кадрові питання на раді коаліції не розглядали. Заступник голови фракції «Блоку Петра Порошенка» Ігор Кононенко (котрий представляв на засіданні фракцію) перед радою коаліції висловив думку, що кадрові питання вирішуватимуть наступного тижня — Прем'єр-міністр внесе кандидатуру на вакантну посаду міністра екології. Не виключено, що на розгляд парламенту буде винесено і подання про призначення нового міністра охорони здоров'я — хоча Олександр Квіташвілі написав заяву про складання повноважень, однак Кабмін ще не розглядав її.

Наразі, за словами І. Кононенка, досі не вирішено питання про відставку Юрія Луценка з посади голови фракція «Блоку Петра Порошенка» — фракція ще не розглядала цього питання. Однак Кононенко висловив сподівання, що Луценко залишиться керівником фракції.

Представник «Народного фронту» на раді коаліції, перший заступник голови фракції Андрій Тетерук наполягав на розгляді на позачерговому засіданні, окрім закону про місцеві вибори, ще й «МВФівських» законів та трьох законів із блоку реформування поліції, які депутати не встигли ухвалити минулого тижня, зокрема, про дорожній рух, муніципальну варту.

Анна ШЕВЧЕНКО.

P. S. ***Коли верстався номер, координатор коаліції, лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко повідомив журналістам, що депутати таки домовилися провести 9 липня позачергове пленарне засідання парламенту і порядок денний буде насиченим. Зокрема, на розсуд сесійної зали буде винесено законопроекти про місцеві вибори, про скасування податку на пенсії у працюючих пенсіонерів, пакети законопроектів, на ухваленні яких наполягає МВФ, а також щодо реформування поліції. Лідери фракцій частково узгодили закон про місцеві вибори і сьогодні, імовірно, зустрінуться з цього приводу із Президентом. Питання про валютні кредити на позачерговому засіданні не розглядатиметься, оскільки у фракцій коаліції — різні позиції. Питання змін до Конституції в частині скасування депутатської недоторканності може розглядатися парламентом у вівторок, 14 липня, а зміни до Конституції щодо децентралізації влади — наступного четверга, 16 липня.***

Володимир ГРОЙСМАН: Популізм чи Конституція і реформи?

1 липня до Верховної Ради надійшов проект змін до Конституції в частині децентралізації, поданий Президентом України Петром Порошенком

Володимир ГРОЙСМАН,
Голова Верховної Ради України

Я вважаю, що це історична подія. Реформа децентралізації, за яку марно боролися практично всі роки незалежності України, реформа, яка проводить водорозділ між нашим радянським і пострадянським минулим, ніколи не була так близько до того, щоб пройти точку неповернення.

Ми за крок до цієї межі, і сьогодні від нас, представників провідних політичних сил, критично залежить — ми зробимо цей крок чи знову відступимо, можливо, на роки.

Я боровся і боротимуся за цю реформу доти, поки не досягну результату. Протягом останніх півтора року я брав участь у численних дискусіях у різних кабінетах і в різних аудиторіях, настійливо переконуючи посадовців, політиків, журналістів, звичайних громадян у необхідності цієї реформи. Ми провели не одну годину в дискусіях із вітчизняними і зарубіжними експертами в пошуку шляхів, як реально втілити її в життя.

За короткий час чимало вдалось зробити: і у сфері фінансової децентралізації, і у сфері передачі повноважень місцевому самоврядуванню, і у сфері формування його територіальної основи. Кожен наш крок викликав опір — де більший, де менший. Щоб добитися прийняття закону про децентралізацію у сфері архітектурно-будівельного контролю, довелося витратити майже рік. За те, щоб запустити механізм формування спроможних громад, боролися майже півроку. Зміни до Податкового та Бюджетного кодексів, завдяки яким місцеві бюджети вже отримали суттєвий плюс, намагалися зламати не один раз.

Але ми йшли вперед і продовжуватимемо йти вперед. Тому мене зовсім не дивує те, що чим ближче ми підходили до підготовки змін до Конституції, тим голосніші ставали голоси критиків. Я ще повернуся до того, звідки ця критика береться. Але спочатку по суті тих закидів, які сьогодні звучать.

Показово, що критика жодним чином не стосується тих положень, заради яких, власне, і робляться зміни, — чіткої фіксації в Конституції засадничих принципів місцевого самоврядування, таких як **субсидіарність, повсюдність, фінансова самодостатність, ліквідація обласних та районних адміністрацій і передача повноважень виконавчим комітетам відповідних рад**. Це означає, що ці положення Конституційною комісією виписано якісно, і реформа має досягти своєї мети. А якщо тут навіть і були б можливості вдосконалення, то опонентам зовсім не цікаво про це говорити.

Мішень обрана інша. Практично всі критичні зауваження, які звучать і з боку представників сьогоднішньої опозиції, і з боку деяких представників коаліції, хоч як дивно, майже збігаються і стосуються префектів — нового інституту, який запроваджується в системі влади в Україні. Усе, що нове і незвичне, сприймається людьми обережно. І, власне, саме цим і користуються ті, хто намагається знайти аргументи проти запропонованих змін Конституції. Не дискуватиму щодо назви цієї інституції. Своя правда є і в тих, хто наполягає на цій назві, і в тих, хто пропонує назву «державний урядник». Але, як на мене, важливіша суть.

Що, немає корупційних ризиків на місцевому рівні? Ризиків зловживання своїм становищем? Прийняття неправомірних рішень? Вони є навіть у розвинутих європейських країнах, а у нас і поготів.

Поясню логіку запровадження **інституту префектів**. Децентралізація означає буквально передачу повноважень і відповідних їм ресурсів зверху вниз. Міжнародний досвід свідчить, що тільки так можна добитися справжнього підвищення якості життя людей і розв'язання їхніх повсякденних проблем. Немає іншого шляху і для України, якщо ми хочемо зробити її успішною країною. Але передача повноважень і фінансів органам місцевого самоврядування має бути збалансована механізмами контролю і відповідальності перед людьми і перед законом. Ось тут і з'являються префекти з контрольно-наглядовими функціями.

«Це ж утиск місцевого самоврядування. Нагляд за органами місцевого самоврядування неприпустимий!» — негайно реагують опоненти. «Ми за реформу місцевого самоврядування, але без префектів». Хочу послатися на документ, до якого апелює мало не кожен, хто говорить про децентралізацію. Пункт 2 статті 8 Європейської Хартії місцевого самоврядування зазначає: «Будь-який адміністративний нагляд за діяльністю органів місцевого самоврядування, як правило, має на меті тільки забезпечення дотримання закону та конституційних принципів». Жодних застережень щодо неприпустимості нагляду! Ідеться лише про його рамки.

Читаємо в проекті змін до Конституції, запропонованому Конституційною комісією. Стаття 119: «Префект на відповідній території здійснює нагляд за додержанням Конституції і законів України органами місцевого самоврядування». Чи не слово в слово із Хартії?!

Справжня децентралізація, яка запроваджується змінами до Конституції, — безпрецедентний крок в нашій історії. Але ми не перші, хто стає на цей шлях. Саме тому уважне вивчення міжнародного досвіду корисне, щоб звіряти з ним кроки, які ми робимо. Практично в усіх країнах з розвинутим місцевим самоврядуванням існують створені державою органи нагляду за місцевим самоврядуванням з метою «забезпечення дотримання закону та конституційних принципів». Що, немає корупційних ризиків на місцевому рівні? Ризиків зловживання своїм становищем? Прийняття неправомірних рішень? Вони є навіть у розвинутих європейських країнах, а в нас і поготів.

Інститут префектів покликаний забезпечити те, щоб децентралізація не призвела до безконтрольності і розбалансування держави. Це абсолютно європейська практика і, можливо, запозичене іноземне слово і краще для розуміння того, що це зовсім не «українське ноу-хау», як дехто намагається це подати.

Тепер щодо питання, хто ж повинен призначати префектів і кому вони мають бути підпорядковані. Можна скільки завгодно критикувати нашу Конституцію в тому вигляді, в якому вона діє сьогодні. Уточнення щодо розподілу повноважень у трикутнику «Президент—уряд—парламент» — одне із ключових питань, яке в порядку денному роботи Конституційної комісії.

І ми до нього повернемося. І будемо гаряче дискувати. Але ми саме тому й розділили зміни до Конституції на декілька етапів, щоб не гальмувати реформи, які на часі і які слід запускати невідкладно. І паралельно продовжувати працювати над тими питаннями, які потребують глибших і триваліших дискусій. Те рішення, яке схвалено Конституційною комісією, не порушує баланс влад і повністю відповідає розподілу повноважень між урядом і Президентом. Саме на цьому наголосив під час свого виступу у Венеціанській комісії Алан Делькам, один з експертів, який готував попередній висновок.

Шановний європейський експерт наголосив, що будь-яке рішення, яке виключає з процесу Президента або Кабінет Міністрів, суперечить чинній Конституції України. Більше того, за логікою чинної Конституції, префектів мав би призначати Президент одноосібно, бо саме «Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина» (ст. 102).

Але на префекта покладаються не тільки контрольно-наглядові, а й координаційні функції, які вже належать до системи виконавчої влади. «Префект на відповідній території... координує діяльність територіальних органів центральних органів виконавчої влади та здійснює нагляд за додержанням ними Конституції і законів України; забезпечує виконання державних програм» (ст. 119). Тому й було запропоновано механізм, який зберігає баланс гілок влади і діє й сьогодні при призначенні голів місцевих адміністрацій — призначає і звільняє префектів Президент, але за поданням Прем'єр-міністра. Де тут, вибачте, узурпація?

І тепер про останнє, можливо, саме те, чим лякають найбільше. У запропонованих змінах передбачено: «У разі ухвалення головою громади, радою громади, районною, обласною радою акта, що не відповідає Конституції України, створює загрозу порушенню державного суверенітету, територіальної цілісності чи загрозу національній безпеці, Президент України зупиняє дію відповідного акта з одночасним зверненням до Конституційного Суду України, тимчасово зупиняє повноваження голови громади, складу ради громади, районної, обласної ради та призначає тимчасового державного уповноваженого. Тимчасовий державний уповноважений спрямовує та організовує діяльність відповідних виконавчих органів місцевого самоврядування громади, виконавчого комітету районної, обласної рад». І далі: «У разі визнання Конституційним Судом України акта голови громади, ради громади, районної, обласної рад таким, що не відповідає Конституції України, Верховна Рада України за поданням Президента України достроково припиняє повноваження голови громади, ради громад, районної, обласної рад та призначає позачергові вибори у визначеному законом порядку» (ст. 144). Навмисно наводжу ці слова повністю, щоб запобігти зайвим спекуляціям, оскільки їх і так достатньо.

Було запропоновано механізм, який зберігає баланс гілок влади і діє й сьогодні при призначенні голів місцевих адміністрацій — призначає і звільняє префектів Президент, але за поданням Прем'єр-міністра. Де тут, вибачте, узурпація?

На відміну від деяких наших експертів, європейські не бачать жодних застережень проти таких норм. Читаємо коментар Венеціанської комісії: «Здається цілком обґрунтованим, що Президент України, як гарант Конституції та місцевого самоврядування, повинен мати повноваження втручатися — швидше й ефективніше, ніж Верховна Рада, — коли органи самоврядування перевищують свої конституційні та правові повноваження та чинять загрозу суверенності, територіальній цілісності або національній безпеці держави».

Наголошу, що мова йде про надзвичайні загрози. Про ризики сепаратизму в нинішніх умовах сказано чимало, і з необхідністю їм протидіяти всі нібито погоджуються. Під сумнів ставиться лише те, що така надзвичайна норма має бути в тілі Конституції. Пропонується, якщо і вводити її, то лише як тимчасову. Бо нібито це «українське ноу-хау» і такого немає в жодній європейській конституції.

Дозволю собі не погодитися. Звернемося до досвіду Польщі, яка приймала свою Конституції в умовах відсутності навіть натяків на сепаратизм. Пункт 3 статті 171 Конституції Республіки Польщі каже: «Сейм за поданням Голови Ради Міністрів може розпускати... орган територіального самоврядування, якщо цей орган грубо порушує Конституцію чи закони».

Аналогічні механізми передбачено і в інших європейських країнах. Хто наділяється такими повноваженнями в різних країнах — залежить від їх розподілу між гілками влади. Висновок Венеціанської комісії з приводу того, що в нашому випадку це повноваження Президента, наводився вище.

Я б іще звернув увагу на низку позицій, які наші критики взяли б одразу на щит, якби щось схоже на формулювання польської Конституції з'явилося б у нас. Слова «грубо порушує» вони б негайно визнали такими, що допускають різні тлумачення і можуть бути підставою для зловживань. Також під сумнів було б поставлено повноваження Сейму чи Голови Ради Міністрів, а не судової влади, кваліфікувати порушення Конституції чи законів.

Тож виписаний нами механізм видається не тільки абсолютно схожим на польський, а навіть чи не більш збалансованим. Президент у таких випадках не діє одноосібно, як це намагаються подати. Визначено роль Конституційного Суду, визначено роль Верховної Ради, саме якій і відведено (як і в Польщі!) роль останньої інстанції.

І завершу цей аналіз посиланням на оцінку Генсека Ради Європи пана Ягланда: «Я вітаю конституційні зміни щодо децентралізації, ухвалені вчора (26 червня) українською Конституційною комісією. Ці зміни відповідають рекомендаціям Венеціанської комісії, конституційних експертів Ради Європи».

Постає запитання: з яких мотивів критики змін до Конституції поширюють міфи, які не відповідають дійсності? Чому посилання на європейські документи і європейську практику мають у них вибірковий характер: про це говоримо, а це замовчуємо?

Не будемо гадати, причини в кожного свої. Небезпечно те, що зброя у них усіх одна — популізм. Безвідповідальна риторика, яка апелює до простих людей, їхніх надій, страхів з однією метою — завоювання популярності. А реально, виступаючи на словах борцями за «справжню децентралізацію», вони свідомо чи з нерозуміння намагаються торпедувати проведення реформи децентралізації.

Варто було б задуматися над питанням, кому вигідно? Кому сьогодні вигідно не допустити проведення абсолютно європейської реформи місцевого самоврядування?! Кому вигідно зривати інші європейські реформи в Україні? Кому сьогодні вигідно воювати з Україною зброєю популізму?! Відповідь очевидна...

Але я твердо переконаний, що, незважаючи на всі спекуляції, цю реформу вже не зупинити. Ми маємо, врешті-решт, підвести риску між нашим пострадянським минулим із його централізованою неефективно організацією влади і зробити крок до успішної європейської України.

(Опубліковано в тижневику «Деловая столица» від 6 липня 2015 р. (№27/737).

Взято з офіційного порталу Верховної Ради України.

Фото: Divis. in

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення зміни до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування військовим збором грошового забезпечення військовослужбовців та інших осіб, які беруть безпосередню участь в антитерористичній операції

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Підпункт 1.7 пункту 16[1] підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№13 - 17, ст. 112) доповнити новими абзацами такого змісту:

«Тимчасово, на період проведення антитерористичної операції, не підлягають оподаткуванню військовим збором доходи у вигляді грошового забезпечення працівників правоохоронних органів, військовослужбовців та працівників Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної прикордонної служби України, осіб рядового, начальницького складу, військовослужбовців, працівників Міністерства внутрішніх справ України, Управління державної охорони України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та інших осіб на період їх безпосередньої участі в антитерористичній операції.

Порядок підтвердження статусу зазначених осіб з метою застосування пільги з оподаткування військовим збором визначається Кабінетом Міністрів України».

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через два місяці після набрання ним чинності.

Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
18 червня 2015 року.
№548-VIII.

БАЛАНС ВЛАСТИ В УКРАИНЕ

ВЕРХОВНАЯ РАДА
СТАТЬЯ 85
ЗАКОНОДАТЕЛЬНАЯ ВЛАСТЬ
ПРЕЗИДЕНТ
СТАТЬЯ 106
ГАРАНТ ЕДИНСТВА, НАДЗОРА, ПРОЗРАЧНОСТИ, ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИИ
ПРОЗРАЧНОСТЬ
КАБИНЕТ МИНИСТРОВ
СТАТЬЯ 113
ИСПОЛНИТЕЛЬНАЯ ВЛАСТЬ
КООРДИНАЦИЯ
ЗАКОНЫ
НАДЗОР
ГУБЕРНАТОРЫ
НАДЗОР
ПРОЗРАЧНОСТЬ
КООРДИНАЦИЯ
ОБЛГОСАДМИНИСТРАЦИИ
ОРГАНЫ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ
СУДЕБНАЯ СИСТЕМА
НАРОД УКРАИНЫ

Не можна одночасно виступати і проти запропонованих нововведень, і проти того, що маємо сьогодні

ОБГОВОРЮЄМО ЗМІНИ ДО ОСНОВНОГО ЗАКОНУ

Перші досягнення Конституційної комісії та наступні кроки на шляху найголовнішої реформи обговорювали учасники конференції, яка відбулася саме того дня, коли Президент Петро Порошенко представляв суспільству ключові положення напрацьованих змін щодо децентралізації.

Акцент — на розширенні прав місцевих громад

Процес підготовки змін до Основного Закону триває вже понад рік. Спочатку створили Конституційну комісію і майже одночасно заговорили про децентралізацію. Усе це відбувалося вже на тлі анексованого Криму, війни на сході, російських заяв про федералізацію України. Однак у нашій державі вже тоді акценти ставили не на федералізацію, а на розширення повноважень на місцях та наділення органів місцевого самоврядування фінансовими ресурсами — так, як це має бути в унітарній державі. На той час, стверджує експерт, офіційно говорили тільки про один проект змін до Конституції, який готувався під орудою тодішнього віце-прем'єра Володимира Гройсмана.

Саме цей документ після внесення деяких змін новий Президент П. Порошенко подав до парламенту, проте до завершення сесії у липні 2014-го Верховна Рада VII скликання лише встигла включити проект закону до порядку денного сесії. Однак, на думку Віктора Мусіяки, те, що тоді народні депутати не просунулися в цьому питанні далі, швидше плюс, аніж мінус, адже в документі після президентських поправок з'явилася низка положень, які породжують нові повноваження глави держави. Тож те, що із обранням Головою Верховної Ради Володимира Гройсмана Президент відкликав старий проект змін, експерт вважає правильним кроком.

Не безнадійна, але й не така, як мала б бути

На думку голови Центру політико-правових реформ Ігоря Коліушка, організація роботи Конституційної комісії в контексті її прозорості і залучення громадськості була не зовсім безнадійною, але далеко не такою, якою могла б і мала бути. Водночас експерт наголошує: робоча група із прав людини працювала взірцево — у приміщення Києво-Могилянської академії на зібрання могли потрапити всі охочі і долучитися до роботи. «Побачимо, який це дасть результат», — сказав він. Натомість над судовою реформою мізкували в адміністрації Президента, доступ куди доволі закритий. А стосовно децентралізації, то, за словами І. Коліушка, після того, як комісії запропонували працювати із розробленим раніше проектом змін, першим кроком стало обговорення саме цього тексту, який певною мірою було взято за основу.

ДОСЛІВНО

Голова Центру політико-правових реформ Віктор Коліушко: «Якщо проект змін відповідає двом критеріям: створює умови для проведення реформ і не погіршує нині діючу Конституцію, а в чомусь, можливо, навіть її покращує, то немає жодних підстав виступати проти такого законопроекту. Хоча зібрати 300 голосів не так уже й просто».

Експерта турбує те, як нині суспільство ставиться до законопроекту, внесеного у Верховну Раду. Передусім непокоїть реакція окремих народних депутатів, які, не бачачи документа, категорично критикують його, навіть не пояснюючи чому, або суттєво перекручують окремі положення тексту, спрямованого Конституційною комісією до Президента. «Найбільша загроза сьогодні в тому, — каже він, — що цей законопроект може стати розмінною монетою в партійних відносинах напередодні місцевих виборів». Тим паче його дивує, що деякі парламентарії виступають як проти запропонованих конституційних змін, так і проти того, що маємо на сьогодні. «Вибачте, але третього не існує, — наголошує він. — Щоб внести альтернативний документ, потрібно 150 підписів».

Ідеальну реформу провести неможливо

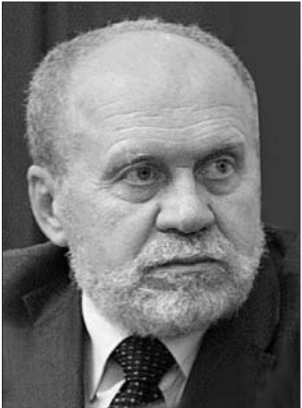
У тому, що Президент запропонував парламенту цілком задовільний варіант змін до Конституції, переконана заступниця Надзвичайного і Повноважного Посла Німеччини в Україні Анка Фельдгузен. На її думку, в ньому враховані майже всі зауваження Венеційської комісії в частині децентралізації влади. Але найбільш болючим питанням для українців і світової спільноти є особливий статус Донбасу, акцентувала вона. «У Мінських домовленостях написано, що такий статус повинен бути, і ваш Президент це підписав, — наголосила А. Фельдгузен. — Думаю, з цим треба змиритися. Особисто я була задоволена тим, що це закріплено в перехідних положеннях. Це добре місце для такої теми».

Не можна створити ідеальну модель та провести ідеальну реформу, переконаний експерт-спостерігач Конституційної комісії Андрій Козлов. Та, яка проводиться нині, очевидно, матиме недоліки, особливо на етапі імплементації. Однак напрацювання Конституційної комісії однозначно покращать ситуацію. За його словами, нам належить зробити важкий вибір і використати те, що є, як певний плацдарм, щоб рухатися далі — до вищого рівня забезпечення свобод, кращого суспільного розвитку, кращої соціальної мобільності, коли талановиті люди матимуть змогу підніматися нагору. Внаслідок децентралізації побачимо, які територіальні громади є більш відповідальними і успішними, вони рухатимуться вперед і притягуватимуть до себе талановитих людей. «Ми не в тому стані, щоб відмовлятися просунутися вперед хоч трохи, хоч на декілька кроків, з яких може початися велика подорож до кращого майбутнього цієї країни», — переконаний він.

Надія СМІЯН.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Володимир БУТКЕВИЧ, суддя Європейського суду з прав людини у відставці, доктор юридичних наук, професор, заступник голови Конституційної комісії:

— Нинішня Конституція не є недосконалою, а за багатьма параметрами і сьогодні життєздатна. Тому йдеться про прийняття не нового Основного Закону, а нових положень, котрі у зв'язку з курсом, який узяла Україна на Європейський Союз, ми повинні відобразити у своїй Конституції.

Українська Конституція була і залишається однією з кращих на європейському континенті. Але життя змінюється, і необхідно внести уточнення, зокрема, у сфері прав людини. Скажімо, забагато обмежень прав людини. Минув час, і ми побачили, що без деяких із них можна обійтися. Після ухвалення Конституції 1996 року дуже багато статей у галузі прав людини ми відіслали до закону. А законодавці почали правити бал так, як цього хотіли і самі розуміли. Зараз прагнемо звести це до мінімуму і тільки там, де неможливо, відіслати до закону, а решту врегулювати нормами Конституції. Адже положення про те, що норми Конституції є нормами прямої дії, ще ніхто не скасовував. Дуже багато пропозицій щодо нових прав людини, яким потрібно надати конституційний статус. Ми повинні проаналізувати і подивитися, що можна записати у Конституції, а що ні. Водночас жодного права із Конституції, яке вже там записано, не плануємо вилучати. Бо у чинній Конституції є заборона скорочувати чи звужувати права людини. Хоча за деякими правами неможливо визначити, які зобов'язання є у держави щодо їх дотримання, особливо щодо соціальних прав. Тож повинні визначити, що держава має робити у дотриманні таких прав.

Виникає також запитання, як зміни до Конституції довести до людей. Зараз ми їздимо в регіони й намагаємося послухати думки населення. Члени комісії побували у багатьох областях України, також спрямовуємо свої напрацювання електронною поштою фахівцям у галузі прав людини в регіони.

Віктор МУСІЯКА, професор кафедри галузевих правових наук Національного університету «Києво-Могилянська академія», кандидат юридичних наук, заступник голови Конституційної комісії:

— Можна покращувати Конституцію до безконечності, хоча я погоджуюся не з усіма кроками. Передусім щодо поняття «громада» та «територіальна громада». На мій погляд, треба звести ці поняття до одного — громада як ланка адміністративно-територіального устрою — і сказати, що громада — це територія, на якій проживають громадяни, котрі здійснюють місцеве самоврядування. У Конституції не може бути двозначності. Викликали також заперечення положення статті 144, де йдеться про можливість припинення Президентом діяльності ради, органу місцевого самоврядування за прийняття рішення, яке є небезпечним для територіальної цілісності та суверенітету. Пропонувалося, що Президент до року призначає уповноваженого, а це несло небезпеку узурпації влади. А зараз — що Президент звертається до Конституційного Суду і Верховна Рада ухвалює рішення про нові вибори ради.

Питання, пов'язане з 11-м пунктом так званих Мінських угод про особливий режим місцевого самоврядування (на окремих територіях Донецької і Луганської областей. — **Ред.**), буде передбачене в перехідних положеннях. Там ітиметься про те, що окремим законом визначається (особливий режим. — **Ред.**), як це зараз є, хоча цей закон недосконалий.

Сергій ГОЛОВАТИЙ, засновник Української правничої фундації, член-кореспондент Національної академії правових наук України, доктор юридичних наук, професор, член Конституційної комісії:

— Чому говоримо постійно про необхідність змінювати Конституцію? Бо від часу її прийняття у 1996 році минуло 19 літ. Вона пройшла випробування практикою, і ми побачили, що на практиці є багато речей, які не дозволяють Конституції бути тим дієвим інструментом, тією основою, на якій має розвиватися українське суспільство як європейське суспільство. Конституція 1996 року була значною мірою політичним компромісом. Варто пригадати, що вона ухвалювалася в парламенті, коли більшість становили комуністи та соціалісти, це був лівий парламент. Ще була тяглість до Радянського Союзу, комуністичної системи, і ліва комуністична більшість не могла запровадити європейські принципи у всій повноті. Однак цей політичний компроміс уже себе віджив. Запропоновані зміни справді ведуть до європеїзації. Тоді ми не могли це зробити, і лише зараз, через майже 20 років, розділ щодо територіального устрою і місцевого самоврядування набуває повноцінного європейського зразка.

Чи задовольняють зміни до Конституції всі політичні сили? Конституція пишеться не під політичні сили, а для людей. Розділ щодо децентралізації — це революційний крок, щоб забезпечити людей на низовій ланці, де вони проживають, — село, селище, місто — повноцінними господарями на їхній малій батьківщині, щоб їм належала земля. І зараз ми записуємо у Конституції, що фінансовою і матеріальною основою самоврядування є земля, і щоб люди розпоряджалися фінансами, майном, землею і могли забезпечити самі собі потреби на низовій ланці — школи, садки, лікарні.

Звичайно, зміни не відбудуться за одну ніч. Це не Новий рік. Буде тривалий процес, який займе, можливо, п'ять літ чи більше. Але вже через кілька років зміни будуть відчутні-

ми, і люди зрозуміють, що стають господарями на своїй землі. Хоча ще одне складне запитання — чи зуміють люди самі господарювати, чи їм ще треба буде навчитися.

Юрій ШЕМШУЧЕНКО, директор Інституту держави і права ім. Корецького, доктор юридичних наук, професор, академік НАН України, член Конституційної комісії:

— Свого часу я був учасником розробки проекту Конституції 1996 року. Не все було зроблено з самого початку, тому дуже швидко після прийняття Конституції постало в теорії і практиці питання про внесення змін. Час минає, сформувалася нова суспільно-політична ситуація, нові потреби, багато чого взагалі нового, на що, коли писали Конституцію, не розраховували — у тому числі події на сході України. Бажано закріпити основні принципи і положення суспільно-політичного устрою нашої держави більш якісно, аніж було зроблено тоді. Хоча наша Конституція й потрималася значно довше, аніж конституції інших пострадянських країн — Білорусі, Казахстану, Росії, де вже давно поміняли свої основні закони. Тож наша не така уже й погана. Але є проблеми, є потреба вдосконалення. І той проект змін, який готує Конституційна комісія, базується на кращому світовому досвіді.

Якщо говорити про децентралізацію, то врахована Європейська хартія місцевого самоврядування, європейський досвід, ми виходимо з громадівського принципу побудови місцевого самоврядування, — те, про що багато писала наука. Але кожна країна має свої серйозні особливості, і це також не можемо не враховувати. У конституційному процесі важливий науковий підхід — видано понад 100 монографій з проблем конституціоналізму, нещодавно нашим інститутом разом із польськими колегами проведено міжнародну науково-практичну конференцію, присвячену проблемам оновлення Конституції та виборчого законодавства.

Леонід КРАВЧУК, перший Президент України, член Конституційної комісії:

— Запропонований варіант змін до Конституції на 95 відсотків готовий до того, щоб його розглядати і приймати. Бо очікування у суспільстві надзвичайно великі. Люди вірять у те, що їм нарешті нададуть право самим вирішувати ті злободенні питання, якими вони живуть. Тому затягувати не можна, а подруге, не дай Боже, обдурити людей.

Особисто я проти терміну «префект», а за «державного урядника», бо ми і так засмітили мову чужими словами. Конституція має бути і за змістом, і за формою українською.

Враховано й майже 95 відсотків зауважень Венеційської комісії, і хотів би наголосити, що зроблено величезні кроки у напрямку децентралізації влади та в царині місцевого самоврядування.

Записала **Анна ШЕВЧЕНКО.**

Коефіцієнт економічної спроможності об'єднаних громад множиться, як правило, на три

«Об'єднання територіальних громад: добровільний примус чи об'єктивна необхідність?» — так називався круглий стіл, організований Офісом реформ у Закарпатській області.

На запрошення до діалогу відгукнулися Іван Микульця, т. в. о. голови Свалявської РДА, депутат обласної ради; Галина Цар, міський голова Чопа; Михайло Лаба, сільський голова Невицького, голова Закарпатського регіонального відділення сільських і селищних рад; Володимир Приходько, член громадської ради при Закарпатській ОДА, доктор економічних наук; Юрій Світлик, громадський активіст **(на знімку).**

Перед тим зауважимо: протягом двох тижнів експерти Офісу реформ спільно з депутатами всіх рівнів спілкувалися із сільськими головами, активістами всіх районів. Звісно, під час зустрічей виникало чимало запитань. Розуміючи, що знайти відповіді на всі з них упродовж однієї розмови не вдасться, все-таки ризикнули сформулювати частину з них, залучивши представників різних рівнів влади.

Отож загальний настрій, який не підлягає сумніву: реформи необхідні! Дискусії виникають на етапі їх реалізації. Закон «Про добровільне об'єднання територіальних громад», ухвалений у лютому, сколихнув активність соціуму після затвердження методики його реалізації. Жорсткі визначення правил об'єднання на місцях сприйняли як порушення принципу добровільності. Приміром, **Іван Микульця переконаний:** за цим криється неготовність сільських лідерів брати на себе відповідальність за прийняття рішень: «Я спілкуюся із сільськими головами... Вони, не приховуючи, кажуть: хай би забрали слово «добровільно», ділили, а ми вже виходили з того, що є. Я їм кажу: так не можна, ви користуєтеся певними повноваженнями, благами своїх громад! Нам довелося жити в епоху прийняття рішень. Приймайте їх і беріть на себе відповідальність!».

Тим часом **Володимир Приходько** зауважує: «У нас є достатньо прогресивних сільських голів, які готові думати про майбутнє. Давайте залучати їх до конкретної розмови. Вони повинні показувати реальні перспективи таких об'єднань». Володимир Приходько також звертає увагу на те, що адміністративно-територіальна реформа зачіпає чи провокує цілий комплекс супутніх новацій. Так, її втілення спричинить необхідність змін до виборчого законодавства. Адже села представлятимуть старости — люди, яких слід готувати, бо вони ж представлятимуть інтереси своїх громад у виконкомі об'єднаної громади. Йдеться про створення міні-районів і повний перегляд наявних номенклатур. Власне, значна частина цих чиновників нині і стоять на заваді реформ, звично виконуючи незрозумілі функції з переписування і відправлення звітів і довідок «нагору».

Ця «паперотворчість» не зі слів відома **Михайлу Лабі:** «У мене таке враження, що нині сільські ради слугують певним поштовим відділенням, адже левову частку робочого дня ми зайняті паперовою звітністю. І в цьому процесі не вистачає часу на реальну роботу з людьми». Він переконаний, що майже половина нинішніх сільських голів не братимуть участі в майбутніх виборах. Оскільки зрозуміло: якщо жовтневі вибори відбуватимуться на старій основі, то мотивація до активних дій в об'єднанні громад у них відпаде. «Ми фіксували сплеск активності у травні і на початку червня. Нині далі розмов мало хто іде», — каже М. Лаба.

Серед спротиву, який фіксують експерти, — не лише патріархальне прагнення лишити все без змін. Експерт Офісу реформ Олег Лукша переконаний: в області помітний справжній саботаж змін. Про це, приміром, свідчать виступи певних представників влади на місцях, конкретно — голови Ужгородської районної ради, та публікації в ЗМІ, які належать опозиційним політичним силам. Їх Олег Лукша вважає такими, що є справжніми провокаціями і висловлюваннями антидержавницької позиції.

Натомість активіст Ужгородського євромайдану, представник Громадського конвенту **Юрій Світлик, переконаний** у невідворотності реформ. Він чітко визначає можливі ризики: звичне «заговорювання» замість дії; зупинку на півдорозі, коли частина об'єднань працюватиме за новими правилами, але змушені будуть залишатися і районні рівні на старій базі; і, що мало не найнебезпечніше, — підміна понять: замість децентралізації — регіоналізація. Спроможні громади — сильна держава, нагадує Юрій. Адже ворогам країни не потрібні потужні громади, їм потрібна регіоналізація еліт і, як результат, утворення «князівств».

Системність змін, передача повноважень місцевій владі, посилення її відповідальності — ключові тези. Вони потребують роз'яснення методів реалізації. Проте ключові слова, на нашу думку, пролунали з уст міського голови Чопа: «Вивчивши положення закону, я дійшла думки, що об'єднання громад — перспективна справа. Подивіться, маємо поруч потужне село Соломонове і бюджетно бідне село Тисаашвань. Мабуть, Соломонове здатне впоратися із значною частиною своїх проблем самотужки, але ж поруч, у Тисаашвані живуть громадяни нашої країни! Від Чопа до цього села зо два кілометри абсолютно непроїзної дороги. Вона пролягає територією району, і йому, вочевидь, не до того, щоб її лагодити. Якби ми об'єдналися, гадаю, це питання було б вирішено спільними зусиллями. Бо ж діти цього села навчаються в Чопі, пацієнти лікуються також у нас... І таких питань чимало! Якщо сільські громади не схочуть об'єднуватися — це їхній вибір. Але я бачу перспективи. Не знаю, чи буду я в керівних органах цієї громади, чи довірять мені люди, але жити буду тут. Тому й уболіваю за ці процеси!», — **сказала Галина Цар.**

Цікаву тезу озвучив Невицький сільський голова Михайло Лаба стосовно скептиків: «Географічно переміщення громад не буде, а буде об'єднання економічних зусиль. І тоді коефіцієнт спроможності об'єднаних громад помножиться на три».

Тож процес реформ невідворотний. І має здійснюватися системно та поетапно. Нині поряд із консультаціями прийняття перспективного плану закарпатських територіальних об'єднань. Далі — обговорення, сесії сільських, районних рад. Роботи ще чимало.

**Тетяна ВАШАРГЕЛІ,
Василь НИТКА.**

Фото надано Офісом реформ у Закарпатській області.

КОМЕНТАР

Іван ДЕМ'ЯНЧУК, директор Офісу реформ у Закарпатській області:

— Перед нами кілька кроків. Перший — створення перспективного плану спроможних територіальних громад. Крок другий — якісне, чітке обрання центрів цих громад. Згідно з методикою, найбільше проблем виникає саме з цим. І тут має прийти усвідомлення, що держава делегує центрам повноваження, хоча процес відбувається на засадах добровільності. Мало того, центрами повинні ставати нинішні райцентри або ж селища з розвиненою інфраструктурою — навіщо вкладати кошти у споруди, офіси тощо, щоб було де виконувати надані повноваження, якщо вони вже наявні в певних містах і селищах?.. Звичайно, люди повинні це розуміти. Як і те, що нові органи місцевого самоврядування отримають необхідні кадрові та фінансові ресурси й інфраструктурний потенціал для належного виконання повноважень. Вони стають найближчими до людей.

На Закарпатті попередньо було визначено і схвалено план утворення 38 спроможних територіальних громад. Але депутати облради перед прийняттям рішення вирішили обговорити це надто серйозне питання з представниками районів і заслухати їхні пропозиції. Так число громад поки що зросло до сорока трьох. Є й інші варіанти. Триває процес обговорення кількості, висуваються різні аргументи — навіть меж розселення етнічних груп, природних особливостей та історичних традицій, яким уже по кілька сотень років... Головне, що громадяни небайдужі, вони хочуть реформ, але щоб нововведення приносили користь і більший комфорт, ніж бачать сьогодні.

Найактивніше цей процес іде в Тячівському та Рахівському районах. Там люди близькі до остаточних визначень із кількості громад та їхніх центрів.

Інфографіка з сайту Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.

ТЕНДЕНЦІЇ

Авангард в авангарді реформ

Процес добровільного об'єднання громад в Одеській області набирає обертів із кожним днем. Низка сільських і селищних рад у різних районах області, які першими побачили перспективи та переваги реформи, уже отримали згоду прилеглих сіл на об'єднання і перейшли до етапу створення робочих груп. Для завершення процесу об'єднання селяни чекають, щоб сесія Одеської обласної ради затвердила Перспективний план формування територіальних громад. Без цього документа рухатися далі не можна.

У кожного представника громади є своє бачення причин об'єднання та перспектив, які воно дасть, але більшість сходиться в тому, що це необхідно, за цим майбутнє і в остаточному підсумку в інтересах самих громад.

Село Авангард Овідіопольського району Одеської області у виправдання своєї назви негайно, одним із перших приступило до обговорення та втілення в життя планів з об'єднання. Сільський голова Сергій Хрустовський розповів, що в них у селі питання об'єднання почали обговорювати відразу після прийняття у Верховній Раді закону в лютому цього року. Зібралися депутати, виконком, активісти, громадськість. У процесі обговорення селяни побачили великі перспективи для розвитку своєї громади. Звернулися до сусідів, щоб разом вирішити, чи варто об'єднуватися і кому. Представники різних сіл відвідували сесії сільрад один одного. У результаті спільно дійшли висновку, що разом зручніше та вигідніше. Згоду дали шість населених пунктів на об'єднання в загальну громаду із центром у селі Авангард. Сергій Хрустовський вважає, що зиск від цього очевидний.

«Наприклад, яка перспектива для нашої громади. 60% податку на доходи фізичних осіб залишатиметься в об'єднаній громаді. Для Авангардівської сільради це 16 млн. грн. Це великі кошти», — зазначив сільський голова.

Представники громад Великомихайлівського району Одеської області відзначили перспективи об'єднання після відвідування семінару з розроблювачами закону, який проводила Одеська облрада в березні цього року. Голови сіл і селищ вирішили ретельніше обговорити це питання, чим об'єднання може поліпшити життя громад і які питання повинні стати в пріоритеті. На спільній нараді сільські голови району вирішили створити чотири об'єднання. Великомихайлівська сільрада запропонувала п'яти сусіднім селам об'єднатися. Причому при виборі враховувалося перш за все зручність селян. «Передусім стоїть мета — як людям зручно добиратися до центру громади й одержувати послуги. Вони не повинні відчувати від цього жодних незручностей», — заявила голова Великомихайлівки Тетяна Жарська. Проте у процесі обговорення переваг об'єднання в райцентр почали звертатися й інші сільські голови, які не одержували пропозиції. Зрештою, об'єднання із шести зросло до десяти населених пунктів, що ще раз свідчить про те, що ця ініціатива дуже приваблива в регіоні, а об'єднання відбувається винятково на добровільній основі. За словами Тетяни Жарської, громади відзначили вигідність того, що «податки, які залишатимуться в сільському бюджеті, будуть використані за рішенням громади, а не треба ходити із простягнутою рукою до глави райадміністрації, адже на сьогодні ці кошти акумулюються в районному бюджеті».

Голова сільради Красносілки Комінтернівського району Микола Майдебура відзначив, що він 30 років керує селом і, як ніхто, знає його проблеми, які схожі з іншими селами країни, і цей досвід дає йому цілковиту впевненість, що децентралізація влади та делегування повноважень на місця просто вкрай необхідні нашій державі. Микола Майдебура радить представникам сільських громад бути далекоглядними, не боятися тиску, не боятися брати відповідальність на себе та захищати інтереси своєї громади.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

У Старобільську планують установити низку телепередавачів, які розширять зону мовлення національних телеканалів у Луганській області. Вони охоплять телемовленням багато населених пунктів, у тому числі й місто Щастя, яке перебуває у прифронтовій зоні, Станично–Луганський район і частково окупований Луганськ, *повідомляє Павло Воронцов*

Льотчик прагне встати з інвалідного візка, облаштувати власний дім та виховувати дітей, які залишилися без мами

ГЕРОЇ В ОСОБАХ

Сергій Тітаренко* (на знімку) *родом зі Сумщини, навчався в Харківському військовому училищі, останні 10 років живе на Львівщині. Він перший військовий в родині — здійснив свою дитячу мрію літати.

Той бій майор Тітаренко пам'ятає до дрібниць. «4 червня 2014-го ми пробивали дорогу 25-й десантній бригаді. Ворог затискав їх у кільце, треба було хлопцям допомогти. Допомогли... Потім ті ж десантники з «двадцять'ятки» мене й витягували. Усе дуже добре пам'ятаю. Перший борт відстрілявся, дивлюся, по ньому ракета пішла, поцілила у випущені пастки, і машина зникла за лісом. Нам у цей момент треба було стріляти, ми відстрілялися — повертаю голову, а по нас — ракета. Вибухнуло раз, потім рвонув двигун, після вибухнуло втретє, коли ми впали. Мене зламало пополовині, і вибратися я вже не міг. Вертоліт горів. Командир Валентин Цигульський відтягнув мене метрів на 15. Коли він мене волік, я бачив, як у нього на руці шкіра горіла... Зателефонували рятувальному екіпажу. Вони кричать: «Дай координати!» А командир їм: «Які координати?! Злетиш і побачиш — тут факел видно кілометрів за 20. Доки чекали на борт, приїхали десантники. Чуємо, БТР їде, а свої чи чужі — хто зна. Страшно, звичайно. Я лежав у кущах. Вони від мене метри за три зупинилися. Побачив, як підбігли, із жовтими пов'язками на рукавах. Свої. Потім прилетів рятувальний вертоліт, завантажили мене. Після забрали другий екіпаж, який вимушено сів. Два борти тоді збили. Один відновили. А від нашого залишилася тільки гармата і шматок хвоста — все згоріло. Та й не дивно — він тричі вибухав й зі ста метрів гепнувся», — розповідає Сергій.

У чоловіка було зламано кілька хребців. Лікарі сказали, що в Україні таке не оперують. Через волонтерів знайшли клініку в Німеччині, яка бралася за операцію, почали збирати гроші. «Один благодійник дав 35 тисяч євро на операцію, — розповідає Сергій. — Досі не знаю, хто це, але щиро йому вдячний. Решту 20 тисяч євро зібрали родичі й незнайомі доброчинці. Були такі зворушливі випадки. На День Незалежності прийшов дідусь — такий старенький, далеко за 80. Приніс листівочку і 65 гривень... Золоті в нас люди».

У Німеччині теж знайшлися золоті люди — українці, які допомагали родині Тітаренків. «Після операції був потрібен візок, на який у нас уже не вистачало грошей. Коштував він 3,3 тисячі євро. Його купила українська сім'я в Німеччині. Ці люди також допомагали нам з юридичними питаннями, бо ж знаєте: кому війна — кому мати рідна», — каже Сергій.

«Дружині казали, що вона божевільна, бо хоче поставити мене на ноги»

У німецькій лікарні Сергій вишивав — це було корисно для розвитку дрібної моторики. Ще в дитинстві навчився біля бабусь і тіток. Навіть в Африці сідав вишивати, щоб зняти стрес. Синові вишив сорочку, друзям дарував роботи. От і своїй Наталці вишивав сукню, та трохи не встиг... Упродовж року вона майже не відходила від нього, прикутого спочатку до ліжка, потім — до інвалідного візка. Він вижив, хоч кілька разів життя було на волосині, а от Наталі не стало. «Може, якби зі мною не сталося цього, то ми б швидше помітили хворобу, звернулися до лікарів і врятували її, — картає себе чоловік. — Але вже нічого не зміниш. Тепер треба закінчити її справу. Вона мріяла поставити мене на ноги. Один лікар якось сказав, що їй треба до божевільні, якщо вона думає, що я буду ходити. А вона вірила. До останнього», — розповідає Сергій.

Сергій Тітаренко зараз вчиться сам розбиратися зі справами. Він хоче нарешті вирішити всі питання із отриманням квартири — Міністерство оборони пообіцяло йому помешкання, однак через бюрократичну тяганину він не може отримати ордер. Чоловік прагне сам піклуватися про дітей, які тепер без мами. Однак для цього йому треба стати на ноги.

«Мене ще зарано списувати з рахунків. Лікарі кажуть, що є спеціалісти, які можуть поставити мене на ноги, зокрема в США. Кажуть, час лікує, але не в моєму випадку. Що далі відкладати, то менше шансів на одужання», — розповідає Сергій.

P. S. Номер рахунку в «ПриватБанку» 4731 2171 0494 7732 на ім'я Сергія Тітаренка.

Леся ФЕДІВ.
Львівська область.
Фото автора.

Квартирне питання військовослужбовців та учасників АТО

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

У статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» для учасників бойових дій передбачено <u>першочергове право на забезпечення житловою площею</u> у разі, якщо вони потребують поліпшення житлових умов. У квітні 2015 року цей закон було доповнено нормою про те, що його чинність поширюється і на сім'ї загиблих військовослужбовців, які брали участь у антитерористичній операції. Також на сьогодні діє низка нормативних актів, що регулюють порядок отримання житла військовослужбовцями, які не є учасниками АТО.

Курс на купівлю

28 травня та 24 червня 2015-го набрали чинності постанови уряду, якими були внесені зміни до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті на будівництво (придбання) житла для військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу. По-перше, було збільшено у 1,5—2 рази опосередковану вартість житла, яке купують для військових за державні кошти. По-друге, скасовано обмеження для Міністерства оборони на придбання житла для військовослужбовців на вторинному ринку. Раніше обсяг таких витрат не повинен був перевищувати 20% загального обсягу видатків на відповідний рік. Загалом ці зміни спрямовані на активізацію процесу купівлі житла для військовослужбовців.

Будувати чи придбати?

10 червня 2015-го набрав чинності Порядок та умови надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво (придбання) житла для сімей загиблих військовослужбовців, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції, а також для інвалідів I—II групи з числа військовослужбовців, які брали участь у зазначеній операції та потребують поліпшення житлових умов. Ця постанова із належним фінансуванням може вирішити квартирне питання для багатьох сімей.

Ситуація із будівництвом житла для зазначених у постанові категорій супроводжується певними правовими незручностями. Так, орган місцевого самоврядування може виділяти земельну ділянку для будівництва багатоквартирного будинку або шляхом проведення аукціону, або комунальному підприємству, яке має відповідну ліцензію. Проте останні зазвичай не мають достатніх потужностей для такого будівництва, а тому наймають субпідрядників. Ця схема може включати корупційний елемент та потенційну можливість довгострокового будівництва.

Натомість купівля квартири в новобудові або на вторинному ринку нерухомості є дещо прозорішою процедурою. Варто звернути увагу на те, що придбані квартири перебуватимуть у власності територіальних громад. Тому сім'ї загиблих та військовослужбовці із I—II групою інвалідності матимуть на квартири не право власності, а <u>право безстрокового користування,</u> свідченням чого буде ордер на відповідне житлове приміщення.

Лише тим, кому необхідно

Для отримання житла сім'ям загиблих учасників АТО та інвалідам I—II груп, які дістали поранення під час участі в антитерористичній операції, необхідно перебувати на відповідному обліку, тобто потребувати покращення житлових умов. Покращення потребують, наприклад, ті, котрі живуть в одній кімнаті по дві і більше сім'ї, незалежно від родинних відносин, хто мешкає у приміщенні, що не відповідає встановленим санітарним і технічним вимогам, гуртожитках, у разі наявності тяжких форм деяких хронічних захворювань, у зв'язку з чим особа не може проживати у комунальній квартирі або в одній кімнаті з членами своєї сім'ї, чи з інших встановлених законом підстав.

Порядок отримання

Насамперед потрібно мати перелік необхідних документів для зарахування на квартирних облік. Отримати відповідну інформацію можна у відділі, що здійснює зарахування на квартирний облік у виконавчому органі міської, селищної, сільської ради або відповідній місцевій державній адміністрації. Після подання заяви та відповідних документів протягом місячного терміну слід отримати письмову відповідь з повідомленням дати взяття на облік, номера черги або підстави відмови у задоволенні заяви. Тож ордер на житлове приміщення можна отримати лише в порядку черговості.

Це тільки початок

Чимало бійців, які дістали поранення в зоні проведення антитерористичної операції, ще не встигли оформити інвалідність та звернутися до відповідних органів для отримання житла. Багато бійців не визнані загиблими, сім'ї чекають на їхнє повернення. Тому кількість бажаючих покращити житлові умови в подальшому лише зростатиме. А тому місцевим органам необхідно вже сьогодні розробляти місцеві програми з забезпечення житлом, активніше залучати до цього процесу забудовників та зробити цей процес максимально прозорим.

Наталя ТИТАРЕНКО,
юрист.

ДОВІДКОВО

Відповідно до Інструкції про організацію забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України та членів їх сімей житловими приміщеннями, зареєстрованій у Міністерстві юстиції України 10 січня 2012 р. за № 24/20337, військовослужбовцям, які мають вислугу на військовій службі 20 років і більше, та членам їх сімей надається житло для постійного проживання. Житло надається в порядку черговості згідно з обліком. Військовослужбовці, котрі перебували на обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов, до 1 січня 2005 року, забезпечуються житловими приміщеннями для постійного проживання відповідно до раніше встановленого законодавством порядку — без врахування вислуги на військовій службі.

Кількість бажаючих покращити житлові умови в подальшому лише зростатиме

Ситуація — під нашим контролем

За останню добу бойовики 26 разів обстріляли позиції українських військових, кажуть в прес-центрі АТО. З них 4 рази — з використанням 120-міліметрових мінометів, що заборонені Мінськими домовленостями. На донецькому напрямку терористи лупили по населеним пунктам Троїцьке, Піски, Авдіївка, Мар'їнка, Опитне. На луганському — Кримське, Щастя, Станиця Луганська, Золоте. Активізувалися бойові дії на маріупольському напрямку. Що нині відбувається на фронті, розповіли наші військові.

Боєць полку спеціального призначення «Азов» (маріупольський напрямок):

«За останню добу ситуація в населеному пункті Широкине не змінилася. Декілька місяців справжнього пекла, а тут, будь ласка, тихо, аж незвично. Відступаючи сепари залишили багато подарунків у вигляді мін. Нині наші бійці займаються знешкодженням. А за декілька кілометрів від нас, в населених пунктах Чермалик та Павлополь, продовжуються бойові дії. Окупант лупить із різних видів зброї по наших хлопцях. Поки що побратими успішно відбивають напад проросійських бойовиків».

Боєць однієї з механізованих бригад ЗСУ (бахмутська автодорога):

«У нас без змін: зранку знову бій. Тривав він десь більше години. Бойовики крім стрілецької зброї застосовували міномети та гранатомети. Їхня піхота намагалася через «зеленку» зблизитися з нашими позиціями. Проте в результаті щільного вогню вони відступили. Дістали легкі поранення двоє наших побратимів. Обидва уже доставлені в лікарню. Рани неважкі, загрози життю немає. Більше додати нічого, тримаємося. Дякуємо, що не забуваєте. Утім, зазначу, згодом мобільними телефонами користуватися вільно не зможемо, уже нас попередили».

«Боєць батальйону «Січ» (с. Піски):

«Перебуваю не на передовій. За останньою інформацією, обстріли не припиняються. Терористи в основному луплять із мінометів. У нас без втрат. Хлопці готові відбити будь-який наступ».

Олександр ПЕКНИЙ.

Відучора почали діяти електронні перепустки

З учорашнього дня пропускні пункти в зоні проведення антитерористичної операції почали переходити на електронні перепустки.

У такий спосіб хочуть позбутися черг на пропускних пунктах та подолати корупцію при видачі дозволів. Адже для отримання електронних перепусток громадянам не потрібно безпосередньо контактувати з посадовцями. Заяву можна буде надати звичайною або електронною поштою чи заповнити бланк у координаційних центрах, залишивши заявку у спеціальному ящику. Заявки громадян автоматично перевірятимуться в базах силовиків на предмет скоєння кримінальних злочинів, участі в бандформуваннях або співпраці з терористами. При цьому, якщо людина подає свою заяву в електронному вигляді, вона отримує номер своєї заявки, за яким можна перевірити стан її обробки.

«Протягом 10 днів буде відповідне рішення, і людина просто приходить на пункт пропуску, показує свій паспорт, і прикордонник перевіряє: є у нього дозвіл чи ні», — розповів заступник секретаря РНБО Олександр Литвиненко. Також в РНБО попередили, що ті, хто спробує перетнути лінію зіткнення у зоні АТО без відповідного електронного пропуску, можуть потрапити в «червоні списки» і будуть затримані.

Вл. інф.

Нагороду вручили матері

Ордени «За мужність» III ступеня, якими нагороджені посмертно молодший сержант Сергій Котовий та старший солдат Федір Романов за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету й територіальної цілісності України, та вірність військовій присязі вручили їхнім рідним на Кіровоградщині.

На знімку: високу синову нагороду матері Сергія Котового Любові Рожковській вручив голова обласної державної адміністрації Сергій Кузьменко.

Фото Олени КАРПЕНКО.

Прийшли «цензори» з автоматами

Щиросердна сповідь донецького журналіста про «свободу слова» на землях, де запанував «русский мир»

«Влада» самопроголошеної «ДНР» не втомлюється патякати про якусь там незалежну журналістику, що просто розквітає під дулами автоматів та на «підгодівлі» кашею на воді з чергової партії гуманітарної допомоги. Але чомусь на сході припинили виходити найбільш тиражні та улюблені донетчанами видання — навіть з числа тих, що не спеціалізувалися на висвітленні політичних подій. І відновлювати вихід у Донецьку, поки у рідному місті господарюють «демократи» з автоматами, їх редакційні колективи не збираються. Чому саме, «Голосу України» розповів один з журналістів колись суперпопулярної газети «Вечерний Донецк». Через сімейні обставини наш співрозмовник вимушений залишатися на тимчасово окупованій території, тому просив не називати його прізвища.

«Газети не читали, але зараз розстріляємо»

— Газета «Вечерний Донецк» існувала з липня 1973-го, і завжди її гаслом було: «Пишемо про те, що спостерігаємо, чого не спостерігаємо — про те не пишемо». Такий підхід, либонь, подобався читачам, бо у роки української незалежності її тираж сягнув 325 тисяч екземплярів. По суті, видання передплачувала або купувала кожна родина у шахтарській столиці. І завдяки цьому газета існувала, ні в кого не прохаючи грошей. Тридцять наших співробітників займали десятий та частину одинадцятого поверху будівлі видавничого комплексу на Київському проспекті і спокійно працювали, аж доки 2 червня 2014-го до нас не завітало два десятки зарізяк із пістолетами та автоматами під орудою якогось Мансура. Розмахуючи зброєю, вони побігли по кабінетах із криками: «Руки на стіл! По телефону не розмовляти! Мобілки давайте сюди!»

Журналісти спитали: «Що в наших публікаціях вас не влаштувало?» Почули репліку: «Ми вашої газети не читали, але зараз заарештуємо і відвеземо на розстріл чи повісимо». Можете собі уявити, як відреагували на ці слова жіночки, які складали дві третини редакційного колективу. Частину наших людей, а заразом і працівників інших видань, справді запхали до автобусу і кудись повезли. Дорогою новітні «цензори» пропонували: «Мансур, нащо їх далеко везти і бензин палити — кінчимо просто тут на місці, і по всьому». Та відвезли не на розстріл, а на бесіду до такого собі Річарда — помічника скандально відомого «народного губернатора» Павла Губарєва. Той звинувачував усіх привезених гамузом у «нелюбові до «ДНР» і почав умовляти співпрацювати із сепаратистами. «Виховував» чотири години поспіль, а зрештою став вимагати, щоб ми акредитувалися при прес-центрі «ДНР». Та от біда: для акредитації потрібні були паспорти, а їх у нас «мансурівці» повідбирали. Тож зрештою відпустили по домівках, але все стало зрозуміло остаточно: редакція негайно пішла у відпустку. Працівники, хто встиг, винесли особисті речі та частину ноутбуків зі службовою інформацією. Три стаціонарні комп'ютери у нас забрали під час «обшуку» і так і не повернули, інші просто порозбивали. Вкрали холодильник і телевізор.

З видавництва стріляв гранатомет

Далі на нашому одинадцятому поверсі видавничого комплексу поселилися якісь «ополченці» з гранатометом та великокаліберним кулеметом. Позносили з кабінетів двері та влаштували з них собі лежанки. Щодня протягом трьох місяців гатили з тих стволів по донецькому аеропорту, а з летовища відповідали. У саму будівлю не поцілили, але чимало мін та снарядів лягало просто під стінами. Повибивало вікна, на даху попадали всі антени. Пошкодило покрівлю, і через діри вода почала затікати до приміщення редакційного архіву. На додачу ці кулеметники та гранатометники всю зиму грілися електрикою за наш рахунок, нас же не спитавши. В результаті напалили її на 22 тисячі гривень, і ніхто ці гроші редакції повертати не збирається, наче так і треба.

Працювати ніякої змоги не було, тож десь третина журналістів переїхала до Києва, ще троє перебралися до родичів у Крим чи в Росію. А інші працюють у Донецьку. Тільки не за фахом, а просто на роздачі гуманітарної допомоги за пайку. Двадцять виходів на роботу — маєш чотирнадцять кілограмів різноманітних круп, півлітра соняшникової олії та дві банки тушонки і стільки само банок паштету. В принципі, одній людині цього досить, щоб місяць сяк-так перебитися. Але дітей на таку подачку вже не прогодуєш.

Сьогодні улюблена донетчанами «Вечерка» існує тільки у вигляді сайту в Інтернеті. Причому робота над ним триває у тій частині України, де є законна влада, а не там, де свої «закони» диктують озброєні покидьки. Видавати в Донецьку газету, не зареєстровану в самопроголошеній «ДНР», навіть без політики, сьогодні означає, що до редакції будь-якої миті можуть завітати хлопці з автоматами. І в кращому випадку ти опинишся у якомусь підвалі, нашвидкуруч переобладнаному під тюрму.

Записав Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

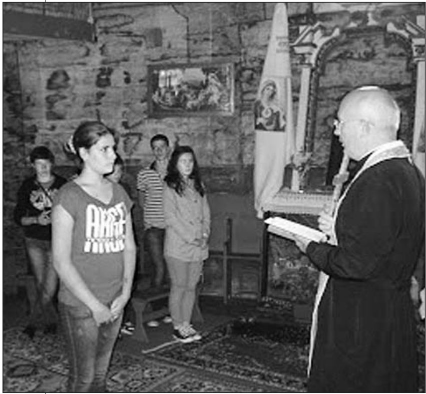
МИ РАЗОМ!

Народжена на Донбасі охрестилась на Львівщині

Діти і педагоги Нескучнівської школи Донеччини 10 днів відпочивали на Львівщині. А нещодавно їх урочисто проводжали додому. За цей час вони побачили багато цікавого, побували у визначних місцях Галичини, потоваришували з «пластунами». Однак найбільше їх вразила святиня стародавнього міста Буська — церква Св. Параскеви, де місцевий священик провів... обряд хрещення, адже 15-річна мешканка сходу вирішила охреститись у західноукраїнському храмі.

Не можна сказати, що це бажання у юної донеччанки виникло спонтанно. Коли священик розповідав дітям про святий храм, запитав, чи всі вони охрещені, і Вікторія зізналась, що ні. Він запропонував дівчинці охреститися, і вона погодилася. На моє запитання, чи схвалюють таке рішення батьки, відповіла, що, проводжаючи її на захід, обговорювали це питання. Отож перед обрядом юнка не хвилювалася.

У намоленому храмі панувала особлива атмосфера. Священик оголосив: ще одна людина хоче бути християнкою і визнавати віру Христа. Оскільки хрещення відбулося у храмі Святої Великомучениці Параскеви, то запропонував вибрати церковне ім'я Параскева, котра відтепер буде покровителькою дівчини. Свята Параскева буде для Параскеви-Вікторії тим авторитетом, до якого вона тягнутиметься протягом всього свого земного життя (ікони святої мучениці охороняють сімейне благополуччя і щастя. За церковними віруваннями, свята Параскева — покровителька полів і худоби. Свята мучениця — цілителька найважчих душевних і тілесних хвороб). Додому дівчина повернулася християнкою.

До слова, отець Михайло зазначив, що за останні місяці дедалі більше людей навертається до Христової віри. Вікторія четверта, яка охрестилася у греко-католицькому храмі, і двох мусульман також навернули у християнство.

Діти з Нескучного повезли додому приємні спогади про перебування на західноукраїнській землі. Тому дуже дякували господарям за гостинність, щирість, привітність і подарували намальований плакат, на якому — їхня подорож у Західну Україну та єдність сходу і заходу.

Роман МАТВІЮК.

Львів.

На знімку: хрещення Вікторії.

Фото з архіву священика храму о. Михайла.

«Я більше не сидітиму безпорадно в бомбосховищі, а захищатиму Батьківщину з автоматом у руках!»

Солдат Збройних Сил України Анастасія — метеоспостерігач військового аеродрому «Краматорськ». Тендітна молода дівчина невеликого зросту, з гарною зовнішністю та рішучістю у погляді. Як справжній український солдат, вона сповнена патріотизму і любові до рідної землі та готова захищати Україну до останньої краплі крові.

Свою кар'єру військовослужбовця розпочала 12 травня, коли присягнула на вірність українському народу. До цього — півтора місяця нелегких випробувань курсом молодого бійця та опанування професії синоптика. Родом дівчина із Краматорська, де і проживає нині разом з родиною.

— Як сталося, що ти стала військовослужбовцем Збройних Сил України? Можливо, це була мрія дитинства?

— Не зовсім. Коли я була ще юною 17-річної дівчиною, хотіла стати журналістом. Після школи поїхала навчатися до Києва. Вступила до університету «Україна» на фах «журналіст-редактор». Але, як виявилося, це рішення було не зовсім правильним. Залишитися у Києві на маленьку зарплату журналіста-початківця я не могла собі дозволити. У Краматорську ситуація зі ЗМІ дуже складна. Маленьке місто, мало друкованих видань, одне слово — не знайшлося місця. Довелося змінювати професію. Пішла в торгівлю.

Після визволення міста від бойовиків я почувалася в боргу перед українськими воїнами. Щоб якось віддячити і підтримати наших захисників, почала допомагати волонтерам. Купувала форму, спорядження, продукти, побутові засоби і передавала знайомим волонтерам.

А якось, ховаючись від чергових обстрілів, для себе чітко вирішила: я більше не сидітиму безпорадно в бомбосховищі. Я захищатиму Батьківщину з автоматом у руках.

— Насте, ти місцева, все життя прожила у Краматорську, ходила цими вулицями, спілкувалася з людьми і можеш як ніхто інший розповісти, з чого розпочалася ця хвиля сепаратизму півтора року тому.

— Ну, варто почати розповідь не від подій, що сталися півтора року тому. Все почалося літ шість-сім тому. Саме відтоді, зокрема в Краматорську, існувала організація «Народное ополчєніє Донбасса». Відповідно, ця хвиля сепаратизму, про яку ти говориш, не здійнялася раптово. Ці події планувалися і готувалися багато років. А загострення діяльності сепаратистів почалося з Майдану. У той час, коли люди гинули на Майдані, обстоюючи своє право на нормальне європейське майбутнє, тут, у Краматорську, невеличка групка людей, майже триста чоловік, влаштовували проросійські мітинги, вигукували сепаратистські гасла, просили Путіна ввести війська.

— А ці триста екстремістів були з місцевих чи гастролери з Росії?

— Люди місцеві, а от організатори, координатори, ідейні натхненники і, звичайно, фінансування були з Росії.

— Як вдалося жменьці неадекватних людей нав'язати свої правила гри, захопити та контролювати місто стільки часу? Що в цей час робила проукраїнська частина населення?

— На той час проукраїнсько налаштованою була десь половина населення міста. Значна частина активно займалася громадською діяльністю, політикою... Чому нічого не вдіяли? Мабуть, ми не сприйняли це всерйоз.

— Коли місто повністю перейшло під контроль сепаратистів?

— 12 квітня у Краматорськ зайшли підрозділи російських найманців і захопили місто. Над міськрадою повісили прапор з двоголовою дохлою куркою-мутантом, і з цього часу довгі три місяці мешканці жили в полоні, як заручники, без жодних прав, перспектив, у постійному страху. Виходячи з домівок по продукти чи в аптеку, дівчата одягалися у закритий одяг, незважаючи на літню спеку. І молилися, щоб тільки на них не звернув увагу якийсь п'яний чеченець чи так званий ополченець. Хлопці і чоловіки теж намагалися не потрапляти на очі загарбникам — примусово «мобілізували» або змушували працювати, рити окопи. Потім бої, обстріли, ночі та дні в бомбосховищі. Було дуже страшно і моторошно. Не полишало відчуття, що ось-ось прилетить... Але потім звикла. Люди до всього звикають.

— Чи протидіяли якось місцеві чоловіки загарбникам?

— У фізичному плані — ні. А як протидіяти озброєним людям? Ідеологічно — частково. Тобто жителям Краматорська, які слухали цю російську пропаганду, пояснювали, що це все обман і нічого доброго північна сусідка принести на нашу землю не може. Адже Росія — тюрма народів. З бойовиками розмовляти не було жодного сенсу — одразу забирали, саджали в підвал. А там катували або могли просто вбити як ворога народу. Та і що можна пояснити п'яницям і наркоманам?

Єдиним, чим могли протидіяти, — передавали інформацію про дислокацію, пересування, кількість та озброєння бойовиків. А ще — йшли в лави Збройних Сил України чи добровольчих батальйонів. Оскільки стан ЗС України тоді був далеко не найкращий, наші чоловіки активно записувалися у добровольці.

— Як визволяли Краматорськ?

— Наша армія тоді проводила успішну визвольну операцію. Екстремісти зазнавали серйозних втрат і відступали по всіх фронтах. Ми чули обстріли, чули, що йдуть бої, лунають якісь команди... Коли орки зрозуміли, що їм не втримати місто, вирішили відступити. Деяка частина бойовиків залишилася прикривати відхід. Основні сили зібралися в колону і втекли з міста. Це було п'ятого липня близько другої дня. Один із найщасливіших моментів мого життя. До речі, формували колону бойовики під моїми вікнами. Я бачила зблизька і БМП-1 з написом «На Київ», і ПЗРК «Ігла», КамАЗи і багато іншої техніки...

— Чи змінилося ставлення краматорчан до України, Росії, сепаратистів, бойовиків, до війни у нашій державі?

— Звичайно, змінилося. Патріотично налаштованих громадян стало в рази більше, і вони не соромляться висловлювати свою позицію. Стали більш активними. Сіра маса, так зване болото, після пережитого нарешті визначилася, і визначилася на користь України. Але й багато сепаратистів залишилися при своєму. Вата в головах заважає їм думати і тверезо оцінювати обставини. Але вони зараз тихенькі, смиренні, всі попідгортали хвости.

— Зараз у всій Україні активно розвивається громадянське суспільство. Люди хочуть контролювати владу, впливати на ухвалення рішень, борються з корупцією та бюрократизмом чиновників. Як з цим у Краматорську?

— Ну, після Майдану вся країна змінилася. Краматорськ не виняток. Люди, які захотіли прокинутися, прокинулись і взяли майбутнє у свої руки. У нас також є різні громадські організації, активісти, які займаються благоустроєм міста, очищенням влади, боротьбою з корупцією. Наприклад, діє спілка адвокатів, котрі надають юридичну допомогу соціально незахищеному населенню, впливають на дотримання законності у процесах, пов'язаних з життєдіяльністю міста. Є спілка підприємців, яка робить свій внесок у відновлення міста. Є патріотичні організації. Громадяни активно протестують, коли людина з сепаратистськими поглядами намагається пролізти у владу чи повернутися на раніше обійману посаду.

— Панує думка, що війна — нежіноча справа. Як ти ставишся до цього?

— Коли в дім приходить війна, а ворог зазіхає на саме існування твоєї Батьківщини — не важливо, чоловік ти чи жінка. Якщо можеш тримати зброю в руках — треба йти і захищати свою країну, рідних, близьких, знайомих. Не можеш воювати — допомагай у тилу. Всі разом ми обов'язково переможемо. Наш народ — міцний горішок. Так просто нас не роздушити.

«Бджілки» працюють — солдатів рятують

У двох маленьких кімнатках, неначе у вулику, трудяться десятки волонтерок-«бджілок». Вони щодня працюють на благо армії по 10—11 годин, не шкодуючи сил. Їх знають і на передовій, і у шпиталях. Багато людей приходять до «Краматорських бджілок» хоча б на кілька годин, бо знають: тут допомагають українській армії. У волонтерських кімнатках збираються старші і молоді, діти, жінки і чоловіки.

Волонтери почали організовуватися одразу після визволення Краматорська. На те, що справа стане настільки масштабною, тоді ніхто навіть не сподівався. Жінки-«бджілки» сортують продукти, які зносять люди, готують різні смаколики, в'яжуть рукавиці, шкарпетки, шиють солдатам білизну та балаклави. Однак основне заняття тут — плетіння маскувальних сіток. За рік роботи жінки сплели понад вісім тисяч квадратних метрів амуніції!

Перефарбували стовпи з російськими прапорами

Спочатку організація налічувала усього кілька чоловік, та охочі допомогти прибували дуже швидко, інформація розповсюджувалася в соціальних мережах та через «сарафанне радіо».

— Перше, що зробили, — перефарбували стовпи, де були зображені російські прапори, — розповідає Надія Михайлівна, одна із «бджілок». — Потім домовилися за приміщення, почали в'язати сітки. Уже у вересні видали перші маскувальні засоби. За день робимо від 40 до 50 квадратних метрів сітки. За необхідності об'єм збільшується до 60 квадратних метрів. Зізнаюся чесно, праця — пекельна. Жінки у нас — переважно немолоді, працювати доводиться по 10—11 годин. Вихідних і свят у нас немає — ні Пасхи, ні 1 Травня... Адже і на війні вихідних немає. Постільну білизну, одяг, які потім перетворюється на сітки, приносять люди з усього міста. Приймаємо усе. Нам зараз дали замовлення на дві тисячі квадратних метрів. За місяць ми робимо понад тисячу квадратних метрів.

Зроблено з теплом і душею

Надія Михайлівна зізнається, що часу на себе зовсім не вистачає. «Бджілки» беруться до роботи з самого ранку і йдуть додому пізно ввечері. Але відпочивати, коли по їхній землі топчуться вороги, жінки не можуть.

— Також ми плетемо кікімори для розвідників і снайперів. Снайпери навіть зробили комплімент, що ми перевершили американців, які вважаються найкращими виробниками кікімор. Це й зроблене своїми руками, з теплом і душею. У кожної жінки, що тут працює, може бути якась неприємність вдома, до того ж ми усі стежимо за новинами. Та намагаємося нести тільки позитивну енергетику, говорити під час роботи тільки про позитив.

Не минає і без продуктових посилок. Двічі на тиждень волонтерки-трудівниці спаковують по 5—7 ящиків різних продуктів. Це і вареники, чебуреки, котлети, піци, тушковане м'ясо, капуста, пиріжки, пончики і навіть оселедець під шубою.

— Також купуємо печиво, цукерки. Обов'язково кладемо до посилок побутову хімію. Звісно, нам потрібні кошти. Переважно їх нам приносять місцеві мешканці. Приносять тому, що довіряють нам, тому що дивляться звіти в Інтернеті, бачать, що все прозоро і по-чесному. Позавчора, наприклад, чоловік приніс тисячу гривень. Свої пенсії майже повністю кидаємо на АТО. Заробити кошти допомагає місцева молодь. Вони шиють, вишивають, роблять прикраси. Ці вироби продають, а кошти ідуть на потреби армії, на сітки, кікімори.

Ми все одно переможемо

Попри те, що минулий рік для усієї країни, а особливо для Донбасу, видався вкрай жорстоким, «бджілки» бачать у війні й краплю позитива.

— Ми вдячні ворогу за те, що стали нацією. Тепер відчуваємо, що ми — єдиний народ. У нас проживають вірмени, росіяни, болгари, румуни, євреї, але ми себе відчуваємо саме українцями. Ворог нас об'єднав, і ми його все одно переможемо.

Фото надані О. ОЛЕХНОВИЧЕМ.

Сторінку підготував Олександр ОЛЕХНОВИЧ (із зони АТО)

Відновлювати потрібно не лише житло, а й серця

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Під час окупації ходили бойовики вулицями, ми боялися з дому вийти після шостої вечора. А вони почувалися, наче в себе вдома, казали, що захищають нас. Від кого? Ані води, ані світла, ані газу — нічого не було. Був страх», — пригадує мешканка міста Оксана. За її словами, сепаратистські війська залишили місто без бою: «У ту ніч було незвично тихо. Вранці вийшли: нікого немає. І тоді зрозуміли, що бойовики пішли. Хочеться, аби окупація ніколи не повторилася».

У мітингу на легендарній висоті Карачун узяв участь голова Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський (праворуч).

ДОСЛІВНО

Тетяна МАНІК, мешканка Слов'янська (під час окупації врятувала із полону пораненого українського льотчика Євгена Краснокутського):

«Ми вистраждали цей день. Рік тому нашу вулицю розстріляли. У нас 21 будинок, і жодного не було вцілілого. Це був страшний день, і ми ніколи не повинні цього забувати. Маємо говорити дітям про все, що бачили і пережили. Україна — наша Батьківщина, її не обирають. Присягу двічі не дають. І ми переможемо, тому що з нами — люди, і їх багато»

За лічені дні у визволеному Слов'янську відновили виплату пенсій та соціальної допомоги, протягом кількох тижнів — подачу води й газу.

У день визволення городяни, керівники міста й області вшанували полеглих захисників України, поклавши квіти до місць запеклих боїв. Зокрема, на горі Карачун відбувся мітинг біля пам'ятного знака на місці загибелі українських військових, а біля стели на в'їзді до міста встановили меморіальну табличку на честь героїв, які прийняли бій із озброєними бойовиками напередодні визволення Слов'янська.

Святкування продовжилися в центральному міському парку, де влаштували дегустацію страв національної кухні та концерт самодіяльних творчих колективів. Тут же проходила виставка-продаж виробів майстрів прикладного мистецтва. А ввечері на центральній площі міста відбувся концерт українських гуртів і виконавців. Серед глядачів було помітно багато людей із патріотичною символікою.

Для мешканців міста день визволення — свято зі сльозами на очах.

Під час автопробігу місцями боїв за Слов'янськ.

ДОСЛІВНО

Павло ЖЕБРІВСЬКИЙ, голова Донецької обласної військово-цивільної адміністрації:

«Найкращим пам'ятником для тих хлопців, які склали свої голови у боротьбі за вільну Україну, безумовно, буде відновлення Донбасу. Не тільки інфраструктурно, але духовно і морально. Наше завдання сьогодні — щоб Донеччина стала одним із стовпів українства, форпостом між Європою і Азією»

Цього ж дня представники місцевої влади, громадських організацій та ініціативних груп зібралися на форум «Донбас — Україна. Порядок денний». «Відновлювати потрібно не лише житло, а й душу, серце і розум», — заявив, виступаючи на відкритті форуму, виконуючий обов'язки слов'янського міського голови Олег Зонтов. Під час дискусії йшлося, зокрема, про проблеми розвитку бізнесу, влаштування переселенців, співробітництво влади і громадськості, перспективи місцевих виборів.

Ліна КУЩ.

Слов'янськ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Побачення ціною у життя

***В Одесі волонтери збирають кошти для допомоги пораненому командирові 2-го батальйону 28-ї окремої механізованої бригади підполковнику Сергію Щербині* (на знімку).**

Саме батальйон уродженця Березовського району Одеської області героїчно зупинив атаку бойовиків на Мар'їнку 3 червня, прийнявши на себе основний удар. 19 червня, під час боїв у Мар'їнці, унаслідок вогневого нальоту терористів, який накрив позиції 2-го батальйону, Сергій Щербина одержав численні поранення.

Кілька годин за його життя боролися хірурги в Курахові, після — у Красноармійську й Дніпропетровську. Цілу добу офіцер перебував на апараті штучного дихання, втратив багато крові. Першою фразою, яку він сказав, коли опритомнів, була: «Як там мої пацани? Що в Мар'їнці?»

Зараз, після кількох операцій, стан комбата стабільний. Щоби швидше поставити офіцера на ноги, волонтери організували благодійний аукціон побачень. На сторінці заходу в соціальних мережах створено альбоми зі світлинами дівчат і хлопців. Бажаючі взяти участь в акції можуть або завантажити свою світлину, або зробити грошову ставку на побачення з кимсь із альбому. Хто зробить максимальну ставку — вирушить на побачення з обраною людиною. Усі вирученї кошти від заходу підуть на лікування героя.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фото trassae95. com

МИ РАЗОМ!

Медична наука на передовій

Про реформи в медицині сьогодні говорять всі. Та поки мало кому відомо, що фахівцями Національного медичного університету ім. О. Богомольця в Донецькому регіоні впроваджено телемедичну мережу, що зв'язала Військово-медичний клінічний центр Північного регіону (Харків) та Центральну районну лікарню Артемівська. Це дає змогу в режимі online проводити консультації, оптимізувати тактику лікування та етапність надання медичної допомоги, підвищити її ефективність у постраждалих з бойовою травмою кінцівок.

Телемедична система розташована на базі відділення травматології Артемівської ЦРЛ. При відкритті телемережі завідувач кафедри ортопедії і травматології НМУ професор Олександр Анатолійович Бур'янов розповів про перспективи електронних медичних мереж, які вже давно стали стандартом роботи європейських фахівців. Протягом цього року вони відкриті у військових госпіталях Харкова, Києва та Ірпіня. За наявності коштів планується розширення та встановлення мереж у Дніпропетровську, Одесі, Львові. Телемедична мережа у Артемівській ЦРЛ впроваджена за сприянням народних депутатів фракції ВО «Батьківщина».

Петро ОЛАР,
журналіст-кінорежисер.

Демократія по-російськи, або Поет-терорист

Сьогодні в нашому кромському банку мені видали дуже цікавий папір з печаткою — відповідь на моє звернення у «Сбербанк России». З документа випливає, що всі мої рахунки заморожено відповідно до федерального закону «Про протидію легалізації (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму». Особливо чудово звучить тут фраза: «Крім того, Ви внесені до списку терористів». Найцікавіше, мені дотепер так ніхто офіційно й не повідомив, що я оголошений у РФ діючим терористом, хоча зобов'язані були це зробити. Не зглянулися на такі непотрібні юридичні формальності товариші. (Так, ми не якась там «Гейропа» з її смішною педантичністю у питаннях дотримання букви закону — нехай гр. Бившев «переб'ється».) Цікаво й інше — а як щодо презумпції невинності? Я, начебто, поки ще не засуджений. А загалом, записувати людину за вірші в терористи (з повним позбавленням прав, і прирікати її на злидарське існування) — просто немає слів! Боюся, скоро мені доведеться озиватися на прізвище «бен Ладен». Уся ця історія зайве переконує мене в правоті моєї громадянської позиції, оскільки така хвороблива істерична реакція влади буває тут лише на правду.

А от посилання на урядовий орган РФ «Российскую газету», де наводиться оновлений список терористів Росії (у ньому я значуся під номером 42) — http://www. rg. ru/2015/06/10/spisok-dok. html

Олександр БИВШЕВ.

селище Кроми Орловської області. Росія.

P. S. Навіть самі працівники банку, м'яко кажучи, були в «певному здивуванні», зізнавшись, що з подібним ідіотизмом стикаються вперше.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 120 (6124)
СЕРЕДА, 8 ЛИПНЯ 2015

П'ятеро медичних працівників Житомирщини удостоєні обласної премії, що носить ім'я Героя Соціалістичної Праці Олександра Гербачевського, який з 1924–го по 1972 рік майже безперервно очолював обласну лікарню і вміло поєднував практичну діяльність з науковими дослідженнями, *повідомляє наш власкор Оксана Лук'яненко*

У Верховній Раді зареєстровано проект постанови про продовження мораторію на купівлю–продаж земель сільгосппризначення до 2026 року

«Жива» глина промовляє крізь віки

ВИТОКИ

В Опішні на Полтавщині відбувся четвертий Національний фестиваль гончарства. Він став апофеозом іще масштабнішого тамтешнього дійства — сьомого Тижня гончарного здвиження, що завершився минулої неділі.

Поєднали століття і традиції

Тож фестивалю передувало буйноквіття заходів, кожен з яких став помітною подією не тільки на «цеховому» небосхилі майстрів древнього ремесла. Чого варте лише відкриття пам'ятника-погруддя творцеві нашого національного стилю Василеві Кричевському. Його образ, також із глини, виплекав опішнянський гончар і художник Юрій Пошивайло. До того ж видатний митець і педагог повернувся саме до «своєї» господи.

Тут, на подвір'ї знаменитого будинку Кричевського-Лебіщака, відбудованого фактично з руїни, він опинився в добірному товаристві сучасників і однодумців кінця XIX — початку XX століть (останні дивляться на нього з меморіальних дощок на Стіні гончарної слави України). І водночас серед виставлених просто під відкритим небом модернових творінь сучасних керамістів — продовжувачів справи корифеїв.

Не менш вдалим поєднанням віків і традицій стала презентована також напередодні фестивалю виставка художньої кераміки «ПАРАдокс», яку демонструватимуть у Центрі розвитку духовної культури до 30 жовтня. Формально вона змінила традиційні щорічні експозиції конкурсних «КерамПІКів», які організатори вирішили не продовжувати. А за сутністю стала ще одним кроком до осягнення глибин «глиняного» дивотворення.

— Спочатку народилася ідея просто показати людям «двійнят» із нашої фондової колекції, — розповідає науковий співробітник Музею-заповідника українського гончарства, куратор виставки Світлана Конюшенко. — Тобто парну, здвоєну кераміку на кштальт з'єднаних між собою глиняних горщиків для борщу та каші, які раніше виносили трударям-хліборобам у поле. Потім вирішили доповнити такі експонати роботами сучасних майстрів академічної та народної кераміки. Саме тими, які відображають парність, гармонію співіснування двох людських індивідуальностей. Або двоїстість предметів, подій, явищ.

На згадане «тематичне» запрошення відгукнулися понад двадцять керамістів, а загалом у двох залах представлено більш як 300 робіт. Вийшло справді оригінально й дуже цікаво. До того ж незвичний позаконкурсний формат виставки дав змогу Опішні відкрити нових для себе митців, які раніше не наважувалися надсилати або привозити сюди свої твори. Чи не найяскравішим таким відкриттям стали витончені «парні» композиції зрілого майстра з Тернополя Євгена Овчарика.

Толока, на якій плекають сад нетанучих скульптур

Цьогоріч у столиці вітчизняного гончарства не влаштовували і традиційного «ІнтерСимпозіуму» для професіоналів. Натомість започаткували не менш захоплюючий проект — «КерамоТолоку». Відгукнувшись на пропозиції знаного українського художника-кераміста Гії Міміношвілі, його колеги почали «заселяти» своїми роботами ще один оглядовий майданчик на території музею-заповідника. Із неповторними витворами їхніх рук це надзвичайно мальовниче місце набуває просто фантастичного вигляду...

Водночас традиції представлення персональних виставок вирішили не порушувати. Тепер у згаданому Центрі виріс футуристичний «Той сад, що в мені», виплеканий знаною мисткинею з міста Полонного на Хмельниччині Лесею Падун. Зрештою, прикрасити свій сад, оселю, дім чи квартиру міг кожен. Варто було лише придбати бодай одну річ на мистецькому ярмарку, що вирував під час Національного фестивалю гончарства. Серед розмаїття виробів майстрів писанкарства, різьбярства, петриківського розпису, вишивання і ткацтва, витинанки, лозо- та соломоплетіння, карбування і чеканки очі розбігалися.

У чотири руки з гончарем у нас неодмінно все вийде.

Та все-таки головними героями свого «іменного» свята залишалися підкорювачі «живої» глини. І не лише завдяки традиційним майстер-класам, до яких особливо охоче долучалися діти. У перервах між своєрідними бенефісами за гончарним кругом, які влаштовував разом із сином, відомий місцевий майстер, переможець багатьох конкурсів Олександр Шкурпела «чергував» біля намету зі своїми виробами. Серед них — як ужиткові речі, так і справжні мистецькі шедеври.

— На всю ту красу люди тільки дивляться чи й купують її?

— Ви знаєте, купують, — відповідає пан Олександр. — Хоча мої вироби розраховані, як то кажуть, на любителя. Приємно, що останнім часом таких «любителів», шанувальників кераміки, здатних відрізнити справді вартісну річ від підробки, стає дедалі більше. Насамперед завдяки таким фестивалям, як у нас в Опішні. А на такі, як, скажімо, Сорочинський ярмарок, де вартість одного квадратного метра торговельної площі для народних майстрів довели вже до 1700 гривень, я взагалі не їжджу.

Горно кузні «У Петра» залишається гарячим

За популярністю з гончарями на «їхньому» фестивалі могли посперечатися хіба що ковалі, які вкотре з'їхалися до Опішні на своє творче змагання під назвою «Вакула-Фест». Гран-прі у ньому журі присудило молодому, але досить відомому майстру з Полтави Владиславу Вишневецькому. А пересічних відвідувачів найбільше приваблювала своєрідна «філія» розташованої в селі Трудолюб Миргородського району кузні «У Петра».

От тільки далеко не всі з них знали про те, що її фундатор, легендарна для вітчизняного ковальства особистість Петро Федоряка героїчно загинув улітку минулого року поблизу міста Шахтарська на Донеччині, захищаючи Україну від терористів і загарбників у складі бригади десантників. Справу свого вчителя, товариша, побратима в його кузні продовжують п'ятеро трудолюбівських ковалів віком від 22 до 48 років. Прапор і герб села в Опішню привезли двоє з них — Станіслав Красюк і Роман Марюта. «Поки ми живі, діло, яке починав Петро, не вмре, — кажуть чоловіки. — А сюди приїхали насамперед для того, щоб зацікавити ковальством нашу молодь».

Її серед відвідувачів фестивалю було чимало. Як і людей старшого віку, котрі прийшли на «ярмарковий» майдан перед Центром розвитку духовної культури разом із дітьми, онуками, правнуками.

Найчастіше неформальні зустрічі поколінь відбувалися біля головної сцени фестивалю, де свою майстерність демонстрували воістину народні співаки, музики і танцюристи від кількох років до тих, кому далеко за 70...

Та все-таки найбільший ажіотаж серед глядачів, як і завжди, викликав конкурс гончарського бодіпейнтінгу, тобто художнього розпису на тілі. М'яко кажучи, відкритих дівочих тіл зі справді яскравими малюнками на них було доволі. А от минулорічної відвертої вульгарщини, на яку звертала увагу наша газета, організаторам вдалося уникнути.

Сучасні мотиви виставки «ПАРАдокс».

Хто додав ложку дьогтю у горщик фестивального «меду»?

Хоча без ложки дьогтю в наповненому по вінця фестивальному горщику не обійшлося. Надто з огляду на те, що на фестиваль, і не тільки, до Опішні приїздять передовсім за національним колоритом, духом «найукраїнішої України». Його плекають працівники музею-заповідника, структурних підрозділів цієї унікальної скарбниці минувшини і сьогодення, колегіуму мистецтв. Тож дух цей живе тут не тільки у горщиках і глечиках, але... Цього разу під час фестивалю одразу за будівлею Центру розвитку духовної культури, де починалася «відпочинково-їстівна» зона, питомо українським духом, як то кажуть, і не пахло...

Його просто «забивала» найгучніша російська попса, що линула із встановленого біля ставка потужного динаміка. Як з'ясувалося, такий «музон» притарабанили сюди приватні аніматори з Полтави. За словами останніх, організатори фесту запросили їх, щоб розважити... дітей. Але ж, даруйте, музика, пісні лунають більш ніж дорослі й винятково російськомовні! Хоча діти, їхні батьки й дідусі-бабусі приїхали на фестиваль УКРАЇНСЬКИХ гончарів. Невже у «розважальників» із Полтави немає української музики?

«Та є, — відповідає молодий «дискжокей», — але ми про це якось не подумали». І погодиться, так би мовити, на замовлення поставити «наші» записи із флешки, яку йому близько 14-ї години передали троє земляків-полтавців у вишиванках. Вони також уголос обурювалися чужоземним музично-пісенним наповненням рідного свята. Трохи заспокоїлися, коли вже зі своєї флешки почули «Засвистали козаченьки» та пісні Марії Бурмаки...

Однак така «милість» з боку аніматорів тривала недовго. Повернувшись туди десь через годину, автор цих рядків знову почув ревище чужоземної музики, під яку біля ставка танцювала з десяток малюків. При цьому декольтована жінка у синій вечірній сукні через мікрофон підбадьорювала хлопчиків і дівчаток вигуками «Маладєц, Ванєчка! Вот умніца! Ми будєм звєздой!» та іншими подібними «перлами». Більшого абсурду, здається, важко навіть уявити...

Тож у пошуку партнерів для влаштування всіх без винятку розваг організатори фестивалю надалі, вочевидь, мають бути набагато перебірливіші. Щоб недолугість таких «гастролерів» не перекреслювала ні фестивальних вечірніх етнодискотек, ні патріотичних флешмобів, ні, власне, наснаженого любов'ю до рідної країни гончарного здвиження в Опішні, що відлунює повсюдно.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.
Фото автора.

В Опішні глиняні дивотвори ростуть, здається, просто з землі.

За популярністю з гончарями на «їхньому» фестивалі могли посперечатися хіба що ковалі, які вкотре з'їхалися до Опішні

Болгарія підтримує право кожної нації на самовизначення

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Росен Плевнелієв зазначив, що між Україною та Болгарією побудовані теплі та хороші взаємовідносини. За його словами, країни спільно на світовій арені захищають верховенство права та право кожної нації на самовизначення.

«Кожен народ має сам визначати своє майбутнє, територіальну цілісність та суверенітет. Болгарія підтримує це право народу України», — підкреслив Р. Плевнелієв. Він також наголосив, що Крим — це Україна.

Під час зустрічі співрозмовники обговорили ситуацію на Донбасі та подальші кроки для імплементації Мінських домовленостей. Також президенти торкнулися питань економічної, військово-технічної та гуманітарної співпраці, зокрема щодо підтримки болгарської меншини, **інформує прес-служба Президента України.**

На знімку: Президент України під час зустрічі болгарського колеги.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ДО РЕЧІ

Напередодні візиту до України Росена Плевнелієва Одеську область із робочим візитом відвідали міністри закордонних справ двох країн — Павло Клімкін і Даніель Мітов. На зустрічі з головою Одеської ОДА Міхеілом Саакашвілі й представниками болгарської діаспори обговорювалися питання, пов'язані зі збереженням культурних особливостей багатонаціонального населення області, реалізацією адміністративно-територіальної реформи, залученням інвестицій у розвиток інфраструктури регіону, а також про співробітництво Болгарії та України.

***Міхеїл Саакашвілі нагадав про важливість будівництва траси Одеса—Рені, яка зв'яже Одеську область із країнами Західної Європи. Міністри також відвідали Болград — місто, де компактно проживають громадяни болгарської національності. В міській гімназії глави МЗС України та Болгарії відкрили комп'ютерний клас, який був обладнаний у рамках програми міністерства освіти Болгарії «Міжнародне співробітництво для розвитку»,* повідомляє наш власкор в Одеській області Кирило ВОРОНКОВ.**

Поки політики шукають компроміси, люди скуповують макарони, рис і консерви

В Афінах лідери грецьких політичних партій, які мають своє представництво в парламенті (СІРІЗА, «Незалежні греки», «Нова демократія», ПАСОК і «Потамос») за присутності президента Прокопіса Павлопулоса підписали угоду про нові пропозиції Греції кредиторам. Учора прем'єр-міністр Алексіс Ципрас представив їх єврогрупі та кредиторам. Головне, що наголошується у політичній декларації, Греція не розглядає в принципі вихід з фінансової єврозони й дає повний карт-бланш главі уряду на ведення важких переговорів з Європою.

Як повідомив голова партії «Незалежні греки» і міністр оборони в коаліційному уряді Панос Камменос, до будь-якої угоди з кредиторами буде внесено обов'язковий пункт про реструктуризацію грецького боргу. На жаль, він не розкрив, що нового запропонував уряд кредиторам.

Тим часом у Греції нині відчувається гостра нестача готівкових коштів, тому банки не проводять ніяких фінансових операцій, а готівку видають тільки пенсіонерам. У банкоматах власники дебітних і кредитних карт можуть одержати лише по 60 євро на день. Міський транспорт Афін продовжує безплатно перевозити громадян, бо в людей не вистачає грошей навіть на оплату проїзду. Не змінилася і ситуація в магазинах, де з полиць зникають продукти тривалого зберігання. Люди запасаються борошном, рисом, макаронами, консервами й спиртним на випадок провалу переговорів із кредиторами й автоматичного припинення членства країни в зоні євро.

Пересічні люди вважають, що в неділю в країні відбувся не референдум, а акт масового самогубства.

Олександр БІЛИК.

Азійські ринки полихоманило через грецький референдум

Після референдуму у Греції японський уряд та центральний банк проаналізували ймовірний вплив його результатів на економіку Країни вранішнього сонця. Генеральний секретар уряду Йошіхіде Суґа в понеділок запевнив, що вплив грецьких подій буде несуттєвим. У такому самому дусі виступив і президент центрального банку Японії Харухіко Курода. «Безпосередні економічні та фінансові відносини між Японією і Грецією обмежені. Однак уряд і представники Банку Японії провели переговори для забезпечення гнучкого і м'якого реагування економіки країни на будь-які зміни на ринку», — повідомив він у своїй заяві.

Утім, самі події були менш заспокійливі, ніж слова високопосадовців. Токійська фондова біржа відкрилася падінням котирувань. Індекс Nikkei, який розраховується як середнє арифметичне вартостей акцій 225 найбільших компаній, знизився на 1,68%. У першу ж годину роботи біржі євро подешевшав на дві єни, зросла єна і стосовно долара.

Не тільки Токійська, а й інші азійські біржі закрилися того дня на точці падіння. Якщо в Токіо зниження становило 2,08%, то в Сеулі — 2,4%, у Гонконзі — 3,26%. Однак у вівторок ситуація стала поліпшуватися. Уже на початку роботи біржі зросли акції провідних японських компаній. Аналітики вважають, що учасники ринку, детальніше проаналізувавши вплив на свої економіки референдуму в Греції, дійшли висновку, що поки серйозних небезпек немає.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

836 мільйонів живуть у злиднях

У штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку представлено підсумкову доповідь по Цілях розвитку тисячоліття. Нагадаємо, в 2000 році світові лідери ухвалили Декларацію тисячоліття, у якій визначили цілі у восьми галузях: крайня злиденність і голод, рівність статей, дитяча смертність, охорона материнства, хвороби, навколишнє середовище й глобальне партнерство з метою розвитку.

У доповіді, представленій Генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй Пан Гі Муном, відзначається, що кількість людей, які живуть в умовах крайньої злиденності, скоротилася більш як наполовину — з 1,9 мільярда осіб у 1990 році до 836 мільйонів у 2015-му. Але й ця цифра нужденних вразила експертів. За цей самий період утричі більше стало й тих, хто живе на більше, ніж чотири долари на день. Частка тих, хто недоїдає, у країнах, що розвиваються, скоротилася майже наполовину. Пан Гі Мун додав, що завдяки зусиллям з реалізації Цілей 2,6 мільярда людей одержали доступ до джерел чистої питної води, а в багатьох дівчаток з'явилася можливість вчитися. «Але прогрес торкнувся не всіх. Надто багато людей залишилися позаду, особливо із числа найбідніших і найуразливіших через стать, вік, інвалідність, етнічне походження або географічне розташування», — зауважив глава ООН.

Сьогодні 57 мільйонів дітей молодшого шкільного віку не відвідують школу. Щодня приблизно 16 тисяч малюків віком до п'яти років помирають із причин, яким можна було б запобігти. Генеральний секретар ООН сказав, що в останні роки з'явилися й нові загрози — стрімко зростає число переміщених людей.

***«Через конфлікти майже 60 мільйонів осіб були змушені залишити свої домівки — це найвищий рівень переміщення після закінчення Другої світової війни», — наголосив Пан Гі Мун,* повідомляє Центр новин ООН.**

Фронт боротьби з корупцією

Одесу відвідав Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні пан Джеффрі Росс Пайєтт. У ході візиту дипломат разом із головою Одеської облдержадміністрації Михеілом Саакашвілі побували в майбутньому Центрі адміністративних послуг. Також Джеффрі Пайєтт оглянув флагман ВМС ЗС України фрегат «Гетьман Сагайдачний».

Під час спільного брифінгу М. Саакашвілі й Д. Пайєтта було анонсовано створення в Одесі за участі міжнародних експертів антикорупційного центру. «Україна воює на два фронти. Одна лінія фронту проходить по Мар'їнці, Маріуполю і Щастю, а друга — це лінія боротьби з корупцією, яка проходить через Одесу», — заявив посол.

Також представник США повідомив, що американський уряд бере на себе фінансування антикорупційних дій в Одеській області. «Ми фінансуватимемо офіс облдержадміністрації, антикорупційний офіс, що складатиметься як з місцевих, так і з міжнародних фахівців. Також ми запускаємо програму антикорупційних грантів для залучення гілок громадянського суспільства Одеси, які відіграли велику роль у створенні нової України», — зазначив він.

Подібну ініціативу американська сторона вирішила впровадити в Одеському регіоні, бо, за словами Джеффрі Пайєтта, саме тут видно можливість переходу від проклмацій до дій. «Ми бачимо в Одеській області команду, яка розуміє, що вести бізнес так, як було раніше, не годиться, і вони рухаються в імперативі радикальних реформ», — додав посол.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

ПЛАНЕТА

Мур проти нелегалів

Парламент Угорщини більшістю голосів схвалив законопроект, що передбачає зведення муру на кордоні з Сербією для стримування потоку нелегальних мігрантів. **Про це повідомляє «Інтерфакс» з посиланням на західні ЗМІ.** За ухвалення законопроекту проголосував 151 парламентарій, 41 виступив проти. Згідно з проектом, мур буде заввишки чотири метри і довжиною 175 кілометрів. «Угорщина зіткнулася з найбільшою хвилею міграції у своїй історії, її потужності перевантажені на 130%», — пояснив прем'єр-міністр країни Віктор Орбан. За даними угорського уряду, тільки цьогоріч в країну потрапили, за різними оцінками, від 60 до 70 тисяч мігрантів. Це вдвічі більше, ніж за весь 2014 рік. Більшість із них — вихідці з Іраку, Афганістану, Сирії та Косово.

З критикою законопроекту виступили ООН, Єврокомісія та Рада Європи, які стверджують, що ця ініціатива ставить під загрозу захист біженців в Угорщині.

Передвиборна кампанія «з жіночими обличчями»

У Польщі стартувала парламентська виборча кампанія. Її основні учасники й конкуренти після президентських виборів, що відбулися цьогорічного травня, не змінилися — це опозиційна партія «Право і справедливість» (ПіС) і правляча Громадянська платформа (ГП). Виборцям поки не запропонували програм, зате остаточно дали зрозуміти, що обличчям кампанії і ПіС, і ГП будуть жінки.

У випадку Громадянської платформи це було зрозуміло. Нинішнім її керівником і прем'єр-міністром є Ева Копач, якій роль партійного лідера і очільника уряду дісталися з благословення Дональда Туска, котрий переїхав до Брюсселя, обійнявши пост президента Європейської ради. Однопартійці та експерти віддають йому належне, бо саме він провів партію через бурхливі виборчі баталії 2007 та 2011 років, у результаті яких ГП стала першою в історії посткомуністичної Польщі політичною силою, що керувала країною (щоправда, в коаліції з Польською селянською партією) дві каденції поспіль. Від більшості коментаторів можна почути, що «відсутність лідера на кшталт Туска дається взнаки «втомленій» вісьмома роками влади ГП».

Лідер «Права і справедливості», яку політологи відносять до партії «вождистського типу», Ярослав Качинський вирішив, що обличчям його політичної сили на період виборів також має стати жінка. На партійній конференції він заявив, що в разі перемоги на осінніх виборах не претендуватиме на прем'єрське крісло, а бачить у ньому свою заступницю — віцеголову ПіС Беату Шидло. Вона вже засвітилася, в позитивному розумінні цього слова, провівши переможну президентську виборчу кампанію іншого висуванця ПіС — Анджея Дуди (вступає на посаду президента 6 серпня), політика третього ешелону, який на момент старту взагалі не був широко відомий в суспільстві.

Саме необхідність виконати цілу низку соціальних передвиборних обіцянок А. Дуди стала одним із аргументів на користь висунення Б. Шидло, яка «вже становить хороший тандем з новообраним президентом». Тож нічого дивно, що А. Дуда, який хоч і зрікся членства у ПіС майже одразу після обрання главою держави, передав Б. Шидло свій агітаційний автобус, яким та розпочала передвиборний марафон регіонами Польщі.

Останні соціологічні дослідження свідчать, що нині саме між ПіС (33 відсотки підтримки) та ГП (23) точитиметься головний бій за симпатії виборців. Інші активно використовуватимуть їх прохоли — й у програмі, й у веденні кампанії.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Учора у Вірменії почалася раптова перевірка бойової готовності російських військових (УНІАН)

Мешканка Прикарпаття зберігала незаконну зброю та підпільно вирощувала мак. Правоохоронці під час санкціонованого обшуку одного із селянських господарств в Косівському районі також знайшли у 41–річної жінки незареєстровану переороблену гладкоствольну рушницю та 150 набоїв, *інформує наш власкор Галина Брухаль*

Протягом двох останніх місяців понад 7 мільйонів гривень пільгових позичок взяли черкащани у банківських установах для придбання енергоощадних котлів, *дізналася наш власкор Ліна Лебеденко*

За щойно повернутий державі ЗАлК вже судяться

Колишній алюмінієвий гігант добивають як не різаком, так позовами

Надійшло повідомлення, що одна із кіпрських компаній подала позов щодо повернутого державі ЗАлКу до Господарського суду Запорізької області на 39 154 924,11 доларів. Цікаво, що в 2001 році підприємство було продане за 69 млн. доларів. Взятих, до речі, в кредит у російському банку і, як стверджували численні публікації тієї пори, під гарантії українського уряду...

Як відомо, шляхом цілої низки перепродажів комбінат опинився під контролем РУСАЛу російського олігарха Олега Дерипаски. І ще більш цікаво, що низка славних українських судів — київських, запорізьких і навіть бориспільських, серед іншого, заборонила покупцю виконувати взяті на себе інвестиційні зобов'язання. Зрештою, сталося те, що мало статися: українського конкурента російських алюмінієвих виробництв просто вбили. Нині на підприємстві з шести тисяч працівників лишилося чи то сто, чи то взагалі тридцять осіб.

Це не рахуючи охорони, яка, схоже, забезпечувала лише розрізання та вивіз металу з території, зокрема особливо цінного — кольорового. Про це роками писала місцева преса, але ні у кого до комбінату руки не доходили. 10 червня сталася історична подія — ЗАлК повернувся у власність держави! Але якось не дуже рішуче. Бо лише 18 червня надійшли повідомлення, що Фонд держмайна України взяв підприємство під свій контроль. Водночас Валерій Зотов — головний редактор однієї із запорізьких газет, відставний полковник міліції, екс-заступник міського голови, а ще раніше — начальник управління МВС в місті Запоріжжя, взагалі стверджує, що спецпідрозділ податкової міліції взяв ЗАлК під охорону лише 1 липня.

На той час, пише В. Зотов, 300 різальників металу працювали, не покладаючи рук, і тільки фантастично дорогої міді з підприємства вивезено 500 тонн. Тобто чотири електролізери фактично загинули... Є відносні втрати і серед різальників — троє задіяних на демонтажі працівників травмувалися. Винних, як ви розумієте, немає...

І ось, щойно хоч якось припинилося фізичне нищення стратегічно важливого державного активу, зацікавлені особи згадали про суди. Як відомо, у нас вони особливо непідкупні, гуманні і демократичні...

Одне слово, доля Запорізького алюмінієвого комбінату — це майже доля України в останню чверть століття в мініатюрі. За допомогою «дивних» судових рішень і повної відсутності контролю з боку держави успішне підприємство з високоліквідною продукцією, яке давало гарну зарплату тисячам запоріжців, перетворили на купу будівельного сміття.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Жителі Борисполя проти сусідства із автозаправкою

Днями жителі Борисполя провели акцію протесту на заправці БРСМ. Люди перекрили в'їзд на АЗС. Місцевих мешканців підтримали активісти ГО «Стоп корупції у Київській області».

Містяни, особливо ті, котрі мешкають по сусідству з автозаправним комплексом, б'ють на сполох. Адже після пожежі у Василькові живуть як на пороховій діжці. Вони стверджують, що АЗС відкрили всупереч закону та з мовчазної згоди очільників міста. Ще на стадії будівництва люди мітингували, але до голосу громади ніхто не дослухався.

— Місцева влада закриває очі на цю проблему. У безпосередній близькості із заправкою розташований житловий багатоквартирний будинок, а найнебезпечніше — залізнична колія, якою їздять цистерни з пальним, — зазначає активіст ГО «Стоп корупції в Київській області» правозахисник Богдан Хмельницький. Бориспільчани кажуть, що попри кричущі порушення технічних норм про розміщення таких об'єктів головний архітектор та заступник міського голови Борисполя підписали і видали дозволи на будівництво автозаправки.

Отож, своєю акцією протесту жителі Борисполя хочуть привернути увагу до проблеми та подбати про свою безпеку, щоб місто не спіткала сумна доля Василькова, де через потужний вибух та пожежу на нафтобазі загинули люди, а ті, хто вцілів, страждають від наслідків аварії.

У двох севастопольських НДІ заберуть майно

Два провідні севастопольські науково-дослідні інститути — Інститут біології південних морів (ІнБПМ) і Морський гідрофізичний інститут (Гідрофіз) — знову опинилися в центрі медійного скандалу.

Нещодавно установи намагалися практично ліквідувати, приєднавши до російських маловідомих у науковому світі структур. Тоді обізнані люди наполягали на тому, що зовсім не наукові досягнення севастопольських учених цікавлять російських «колег»: ласі шматки майна інститутів були причиною підвищеного інтересу. Тепер передбачення підтвердив «уряд» Севастополя: на своєму засіданні, за інформацією науковців з ІнБПМу й Гідрофізу, чиновники вирішували питання про передачу не ними нажитого майна. Так, ІнБПМ незабаром може втратити Севастопольський морський акваріум-музей — об'єкт не тільки туристичної, але й комерційної привабливості, який розміщено в самому центрі Севастополя. Крім цієї будівлі, у вчених можуть відібрати причал і базу в Батилимані — популярному місці відпочинку севастопольців і гостей міста. Що стосується майна Гідрофізу, то чиновники поклали око на головну будівлю інституту.

Севастопольські науковці намагалися протестувати проти рішення чиновників, але заявку на пікет не прийняли.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Малеча відпочила на березі Середземного моря

Організувала табір для дітей українців, які мешкають в Іспанії — у регіонах Мурсія та Мадрид, Спілка української молоді. Вихователі були з нашої держави, Канади й Великої Британії. Дітям розповідали про події в Україні, її культуру, звичаї, традиції. Звичайно, були й ігри, спортивні змагання, танці, майстер-класи ... Діти також сплели маскувальну сітку для потреб воїнів у зоні АТО. Про свій відпочинок писали іспанською і виставляли фото у молодіжному центрі, де відпочивали й групи іспанських дітей, поширюючи інформацію про Україну.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

Фото надане Спілкою української молоді.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Каракурти відправили до реанімації

На Херсонщині «чорна вдова» відправила чоловіка до реанімації. Під час роботи на городі вона вкусила мешканця села Балтазарівка Чаплинського району області за передпліччя, і той відчув себе настільки погано, що його довелося терміново шпиталізувати. За даними Головного управління ДС НС Херсонщини, протягом нинішнього літа від укусів отруйних павуків постраждали вже п'ятеро осіб. Зіткнення із небезпечними комахами у них сталися, коли вони поралися на присадибних ділянках чи в полі.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Корупційний тендер провалився

СБУ Прикарпаття блокувала корупційний тендер на будівництво мосту. Його наприкінці минулого року оголосила Служба автомобільних доріг Івано-Франківської області. Ідеться про завершення будівництва автомобільного мосту поблизу села Драгомирчани Богородчанського району, зруйнованого повінню 2008 року. Переможцем стало місцеве підприємство, з яким невдовзі було укладено договір на загальну суму понад 29 мільйонів гривень. Проте співробітники Служби безпеки спільно з представниками держфінінспекції з'ясували, що в один з додатків до договору посадовці внесли вже виконані попереднім підрядником роботи вартістю понад 1 мільйон гривень.

Відкрито кримінальне провадження.

Вл. інф.

ЦИФРА

470 тонн

ячменю вже зібрали на Львівщині. Загалом площа під зерновими тут становить 300 тисяч гектарів, а під олійними — 106 тис. Для обмолоту залучено 2488 комбайнів, що дає можливість в оптимальні строки і без втрат зібрати зернові.

Богдан КУШНІР.

Прокурорські вояжі за хабаром

Про 400 тисяч доларів хабара, золото, діаманти, незареєстровану зброю, виявлені у пенатах «непідкупних» столичних прокурорів минулими вихідними, знає вся Україна. Та не всі відають, що обидва фігуранти цієї архикорупційної справи були затримані того ж дня за 200 кілометрів від Києва — у Конотопі.

До провінційного міста наші «герої» їздили за... хабаром, а точніше — за його остачею. Першу частину вони отримали у Києві, а за решткими у 30 тисяч євро «прогулялися» до Конотопа. Саме там, під час отримання ними цієї «дрібнички», браві хабарники і були затримані.

Іван ЗАГУРСЬКИЙ.
Сумська область.

Мільярд на зрошення

Миколаївську область відвідав міністр аграрної політики Олексій Павленко. Під час робочої наради з аграріями він наголосив на необхідності масштабної реконструкції зрошувальних систем в п'яти областях.

— Миколаївська є стратегічною за розвитком проекту по зрошенню. Крім того, нині вже працює спільна група із Світовим банком. Загальний рівень інвестицій може досягти мільярда доларів.

Кирило РИЖАНОВ.
Миколаївська область.

Завтра у Києві відбудеться V Всеукраїнський аграрний форум — УКАБ

Будують сміттєпереробний завод

Спорудження цього першого важливого для Закарпаття об'єкта стало можливим завдяки підтримці Євросоюзу

Гендиректор ТОВ «Берег Вертикал» Микола Якимець — компанії, яка відповідає і за будівництво заводу, і займається вивезенням твердих побутових відходів у Берегівському районі, — розповів: заплановані потужності сміттєсортувального заводу в селі Яноші — до тридцяти тисяч тонн сміття на рік. Загалом проект покликаний не тільки посприяти тому, аби на Берегівщині стало чистіше, а й створити робочі місця та наповнювати місцевий бюджет. Значення для розв'язання проблеми стихійних сміттєзвалищ, засміченості узбіч і русел річок — неоціненне. І йдеться про європейські підходи до поводження з побутовими відходами та найвищі екологічні стандарти.

Перший етап сортувальної лінії мають завершити до кінця року, кажуть в ОДА. А наступна черга — спорудження полігона для захоронення відходів, які не підлягають утилізації. Його проектна площа становить 100 на 115 метрів, а формат передбачає семирівневу систему захисту. До того ж передбачено з полігона видобувати біогаз для виробництва електроенергії.

Голова ОДА Василь Губаль так прокоментував хід будівництва: «Хотів би всьому Закарпаттю, всім районам, де виникає супротив проти таких об'єктів, показати, що це є насправді. І керівників районів — райдержадміністрацій, райрад і сільських голів, котрі на своїх територіях мають проблеми зі сміттям, з утилізацією побутових відходів, запрошую сюди. Нехай ознайомляться, побачать, як проект здійснюється, поспілкуються з виконавцями робіт, вивчать. Насправді цей об'єкт будується за сучасними технологіями...».

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Нескінченний ремонт вулиці

Мешканці вулиці Богдана Хмельницького в Чернівцях вкотре висловили своє незадоволення ремонтникам та комунальникам, які ведуть роботи на горезвісній вулиці **(на знімку)**. На зібранні був міський голова Олексій Каспрук.

Передусім люди невдоволені темпами роботи на вулиці, а також обурюються якістю виконаного. Чи не найбільшою проблемою залишається відведення стічних вод. Після дощів зливну систему вулиці забиває, через що виникають підтоплення підвальних приміщень у будівлях. Начальник управління комунального господарства Олег Пилип'як запевнив людей, що найближчим часом буде створено «перехват», який унеможливлюватиме забиття зливних труб.

Також посадовець розповів мешканцям, що за проектом ремонт вулиці проходить у чотири етапи. Спершу замінили газові труби, потім збудували зливну мережу, замінили труби водопостачання і вкінці повинні облаштувати власне саму дорогу з тротуарами. Зараз триває саме четвертий етап.

Сергій СУЛИМА.

Фото із сайту molbuk.ua

Збирають на шкільне приладдя

Івано-франківські активісти розпочали акцію «Рюкзак для дитини солдата!». Тільки в обласному центрі проживають 373 школярики, чиї батьки зараз перебувають у зоні АТО. Саме для них місцеві представники громадської ініціативи «Поранені SOS» за допомогою небайдужих людей хочуть зробити подарунки до 1 вересня. Віра Гаврильців розповіла, що проект їхньої спільноти активно підтримують волонтери діаспори. Та разом із ними кожен може долучитися до доброї справи, взявши під опіку одну дитину, придбавши рюкзачок та наповнивши його належним чином.

Із загальної кількості учнів майбутніх першокласників — 56. За словами активістки, ці діти раптово подорослішали і не за віком стали серйозними. Здебільшого вони проживають у незаможних сім'ях і дуже втішилися, дізнавшись про таку допомогу.

Усіх охочих волонтери просять приходити за адресою в Івано-Франківську: вул. Незалежності, 4 (2-й поверх) або звертатись по тел. 066-528-14-96. Також можна взяти участь у мистецькому аукціоні, придбавши картину, кошти від якої теж підуть на шкільне спорядження. Детальніше про акцію можна дізнатись за посиланням: facebook.com/poranenisos.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Ще одне вогнище небезпечної хвороби

На Житомирщині надзвичайна протиепізоотична комісія при Радомишльській райдержадміністрації визначила територію Білківського лісництва епізоотичним вогнищем. В'їзд транспорту та проникнення громадян сюди заборонено. Встановлено ветеринарно-санітарні пости на дорогах з цілодобовим чергуванням працівників міліції та ветмедицини. Таких заходів вжили у зв'язку з тим, що тут виявили труп дикого кабана, причина загибелі якого — африканська чума свиней.

Вл. інф.

Фото надано прес-службою обласного управління лісового та мисливського господарства.

ДОВКІЛЛЯ

Свято природоохоронців спонукає до роздумів

Учора в Україні відзначали День працівника природно-заповідної справи. І хоч розвиток природного середовища визнано одним із найважливіших пріоритетів нашої державної політики, а збереження унікальних природних екосистем, ландшафтів є складовою системи забезпечення конституційного права людини на безпечне довкілля, дедалі частіше можемо бачити сюжети з приводу захоплення унікальних природних місцин під усілякі забудови. Не гребують цим як звичайні бізнесмени, так і високопосадовці, яким належить право нагляду за дотриманням природоохоронного законодавства. Утім, саме нехтуючи останнім, вони зводять свої маєтки на рекреаційних угіддях, дозволяючи чинити так само й іншим громадянам. І це при тому, коли чи не всі визнають, що саме природне середовище багато в чому формує наш характер, наші погляди на життя і співіснування в суспільстві. Тим часом багато з експертів наголошують: саме тому, що діти почали зростати в агресивному середовищі кам'яних джунглів, а людина перестала виховуватися в любові до природи, до всього живого, і виникають конфлікти, а інколи й цілі війни. Тож свято у працівників природно-заповідної справи щороку стає дедалі сумнішим.

Лісам завдано значної шкоди

На Житомирщині тільки в Олевському районі більш як на сотні гектарів лісових площ вивалено чи спиляно тисячі дерев, родючий шар грунту зруйнований. А загалом по обласному управлінню лісового та мисливського господарства таких земель майже 600 гектарів. Ці факти наводилися під час робочої поїздки на Житомирщину голови Державного агентства лісових ресурсів Олександра Ковальчука, який вивчав масштаби пошкоджень внаслідок незаконного видобутку бурштину. Було наголошено: відновлення екосистем на пошкоджених територіях — завдання номер один, **інформує наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО**.

Атакують заповідники та парки

Заборону на вилов чорноморської креветки під час її нересту браконьєри Херсонщини сприйняли як сигнал до вторгнення у заповідні води, де промисел і в інший час не дозволено. На території національного природного парку «Джарилгацький» служба державної охорони парку біля узбережжя острова Джарилгач знайшла та вилучила одразу п'ять сіток для вилову креветки — господарі снастей втекли. У Чорноморському біосферному заповіднику його охоронці зняли ще шість пасток на рачка. У цих випадках «нелегалів» перехопили на гарячому, і матеріали вже передали до суду, запевнив директор Чорноморського біосферного заповідника Анатолій Юрченко, **інформує наш кореспондент Степан ПАНАЙОТОВ.**

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...визначили кращі товари

Продукцію, яка за своєю якістю може конкурувати з кращими зразками українського та зарубіжного ринку, визначили на Кіровоградщині. У номінації «Продовольчі товари» конкурсу «Кращі товари Кіровоградщини» 2015 року перемогли виробники соняшникової олії. Також відзначили підприємства, які виготовляють сосиски, халву та хлібобулочні вироби. Як повідомляє Кіровоградська ОДА, нагороди переможцям та лауреатам вручать під час Національної агропромислової виставки «АгроЕкспо», що триватиме в регіоні з 1 по 3 жовтня 2015 року.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

...чехи ступили на батьківську землю

У рамках відзначення 150-річчя з часу переселення чехів на Волинь, на Рівненщину прибула делегація з Чехії, у складі якої багато нащадків тих переселенців. Вони побували у Дубенському та Млинівському районах, звідкіля тягнуться їхні родовідні корені; поспілкувалися зі старожилами та молоддю, ознайомилися з місцевими історичними та культурними пам'ятками.

З ініціативи дубенського чеського товариства «Стромовка» та при участі заступника Генерального консула Республіки Чехія у Львові Валерії Фуоєлової відкрито дві пам'ятні меморіальні дошки. Одна з них, яку розмістили на приміщенні Мирогощанської амбулаторії загальної практики сімейної медицини, приурочена до 150-річчя переселення чехів на Волинь. Друга **(на знімку)** зайняла своє місце на фасаді Дубенської районної бібліотеки. Вона — на честь уродженки селища Млинів Ірени Малінської-Шмідтової, учасниці Другої світової війни, полковника запасу Чехословацької Армії Людвіка Свободи, ініціаторки (разом із Іржі Гофманом) встановлення Пам'ятного знака волинським чехам у місті Рівне.

Про це повідомив наш постійний читач із селища Млинів Рівненської області Євген ЦИМБАЛЮК.

Фото автора.

...подорожує пам'ятний камінь

На головній вулиці Миколаєва виставили пам'ятний камінь на честь 356-ї річниці перемоги в Конотопській битві.

Проїздом з Одеси в Херсон меморіал-мандрівник побував у Миколаєві і на один день був установлений для огляду городян. Це черговий етап всеукраїнської спортивно-презентаційної акції «Україна єдина», яка завершиться 11 липня в Конотопі Сумської області, де, зрештою, і буде встановлено цей пам'ятний знак.

Як відомо, Конотопська битва 1659 року стала одним із головних епізодів російсько-української війни 1658-1659 років і закінчилася перемогою українсько-татарського війська.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Сімейний лікар Олена ГУДКОВА: «У нас особливе почуття відповідальності за пацієнта»

Десять років тому, у 1995-му, МОЗ України запровадив посаду сімейного лікаря (спеціальність — загальна практика /сімейна медицина). Чи став сімейний лікар головною фігурою в системі охорони здоров'я? Хто «кращий» для пацієнта — вузькопрофільний фахівець чи сімейний лікар? Який відсоток хворих отримують медичну допомогу в амбулаторіях сімейної медицини? Чи можна обрати для себе іншого сімейного лікаря і в який спосіб? Про все це у розмові кореспондента «Голосу України» з одним з перших сімейних лікарів Вінниці Оленою Гудковою.

Колектив установи — семеро лікарів, 15 медсестер (одна з них на посаді старшої медсестри), двоє молодших медичних працівників. Обслуговують десять тисяч населення на частині території Старого міста. Амбулаторія має п'ять ліжок денного стаціонару, кабінети для щеплень та інших видів маніпуляцій, для виконання кардіограм серця, для прийому лікарів. Її працівники надають також невідкладну медичну допомогу за принципом «швидкої» — щодня чергують на виїздах на оперативні виклики. Для цього амбулаторія забезпечена автомобілем. З медичного обладнання є портативний кардіограф, глюкометри для визначення рівня цукру у крові, тонометри, обладнання для забору крові на аналізи, кожен лікар і медсестра забезпечені медичними сумками з набором необхідних лікарських засобів і препаратів.

«Ось прийшов наш лікар...»

— Недовіра, з якою до нас ставилися поперва частина пацієнтів, поступово відходить у минуле, — каже Олена Гудкова. — Тепер дедалі частіше зустрічаються словами: «Ось прийшов наш лікар...». Відчувається, що кажуть їх із повагою. Щоправда, є й інший бік медалі. Якщо бути відвертим, не всі лікарі вірять у перспективу сімейної медицини. Мій досвід роботи дає підстави стверджувати, що за сімейною медициною — майбутнє.

— На чому базується така впевненість?

— По-перше, це відчувається у ставленні до нас тих людей, які обслуговуються в сімейній амбулаторії. Я працюю в галузі сімейної медицини з 2001 року, відколи в Старому місті відкрили першу амбулаторію. Відтоді й дотепер на одній території. Можу з упевненістю сказати, що добре знаю багатьох пацієнтів. Коли, наприклад, людина чекає мого повернення з відпустки, а не йде до іншого лікаря, то такий факт багато про що свідчить. По-друге, статистика підтверджує мій прогноз: 85—90 відсотків наших пацієнтів розпочинають і завершують лікування у сімейного лікаря.

— На вашу думку, хто «кращий» для пацієнта — сімейний лікар чи фахівець вузького профілю?

— Особисто я обрала б першим візит до сімейного лікаря. Бо він знає загальний стан мого здоров'я. Вузькопрофільний фахівець — це консультант, який поспілкується з вами 10—15 хвилин. За такий час не можна оцінити ситуацію в комплексі.

Під час розмови озивається телефон. Пані Олена вибачається. Закінчивши розмову, набирає номер і уточнює, коли приймає онколог. Відтак передає інформацію абоненту. Пояснює: «Телефонував лікар нашої амбулаторії, він зараз обстежує на дому пацієнтку, запідозрив симптом злоякісної патології молочної залози, попросив уточнити години прийому онколога».

— Куди і до кого тепер пацієнт має звернутися?

— На базі міської лікарні №3 у нас є діагностично-лабораторне відділення. Співпрацюємо з їхніми фахівцями — такими, як ендокринолог, гастролог, хірург, онколог, кардіолог, дерматолог, рентгенолог. Бувають випадки, коли запрошуємо їх для консультації за місцем проживання пацієнта. Якщо під час обстеження хворого в сімейного лікаря виникають питання, що потребують уточнення, просимо допомоги у вузькопрофільних фахівців. Це передбачено правилами роботи нашої амбулаторії, узгодженої Центром первинної медико-санітарної допомоги.

ДОВІДКОВО

Олена Гудкова народилася в Ленінграді, закінчила Вінницький медичний інститут імені Пирогова. Професію обрала за порадою матері і жодного разу не пошкодувала про це. За фахом — лікар-педіатр. Протягом п'яти років працювала дільничним педіатром. Після навчання на курсах підготовки сімейних лікарів стала сімейним лікарем на цій самій дільниці. Одинадцять років присвятила новій справі. Деякий час поєднувала роботу лікаря з посадою завідувача сімейної амбулаторії. Починаючи з 2012-го — завідувач амбулаторії загальної практики сімейної медицини №6.

Не треба соромитися, коли чогось не знаєш

— Скільки часу потрібно, щоб стати сімейним лікарем?

— Навколо цього питання найбільше дискусій, до того ж і серед пацієнтів, і серед наших колег. Наголос робиться на тому, що сімейний лікар не може про все знати, тому, мовляв, який із нього професіонал? Назвіть мені людину, яка все знає. Я не знаю таких. Зрозуміло, що тільки перепідготовка, яку проходять перед тим, як стати сімейним лікарем, не є підтвердженням того, що такий фахівець уже відбувся. Потрібно постійно працювати над собою. Кажуть, найкраще лікує час. Так само можна стверджувати, що тільки з часом лікар вдосконалює професійні навички і набуває досвіду.

— А що робити до того?

— Не соромитися зізнатися, коли чогось не знаєш. Я про це постійно нагадую колегам. Кажу, що сімейний лікар — це колективна праця. Обмінюємося інформацією. Коли потрібно, консультуємося з вузькопрофільними фахівцями, науковцями. Я так постійно працюю. Жодного разу не соромилася запитувати в інших про те, що викликає певні сумніви, потребує уточнення. Це передаю колективу. Колектив хороший. Одне одному допомагаємо. Лікарі, медичні сестри — всі ми працюємо задля однієї справи — надати своєчасну кваліфіковану медичну допомогу пацієнту.

— Крім багажу фахових знань, лікар має бути ще й психологом...

— Сімейним лікарем, та й будь-якого іншого профілю, не можна стати одразу. Час потрібен. Треба багато чого відчути своїми руками, побачити на власні очі, почути вухами. Просто треба з душею ставитися до роботи. Ті, з ким спілкуєшся роками, стають близькими добрими знайомими, друзями. Тому в сімейного лікаря почуття відповідальності за пацієнта особливе. Грамотний лікар — це вже психолог. Щоб знайти «ключик» до характеру того чи іншого пацієнта, необов'язково мати диплом психолога.

— Можна змінити сімейного лікаря?

— Звичайно. Якщо в людини виникає психологічний бар'єр, краще зробити це одразу. Пацієнт пише заяву й обирає для себе іншого фахівця.

— На підставі яких документів будуються стосунки сімейного лікаря з пацієнтами — договорів, угод?..

— На кожного мешканця, що проживає на території обслуговування амбулаторією, в нас заведено реєстраційні картки. У них — заява про те, що людина дає згоду на обслуговування і використання своїх індивідуальних даних. Невдовзі роботу спростить нова система електронного обліку. На 70 відсотків пацієнтів уже занесено дані з паперових носіїв в електронні. У новій версії зберігатимуться дані про обстеження пацієнтів, призначення ліків, процедури, динаміка протікання хвороби тощо. Це сприятиме поліпшенню роботи лікаря, а пацієнту не потрібно буде напружувати пам'ять, щоб пригадати, коли і які ліки приймав, які процедури отримував тощо.

Полюбити себе!

— Зрозуміло, що без проблем у роботі не обходиться?

— Чекаємо першого серпня, коли до нас прийдуть двоє лікарів, бо поки що саме стільки в амбулаторії вакантних посад. Ще більше очікуємо, коли перейдемо в інше приміщення. Не тому, що нинішні умови нас не задовольняють. Зовсім ні, вони, як бачите, ідеальні. Будівля нова, гарно обладнана. Там, куди маємо переїхати, буде ближче до основної маси пацієнтів. Поки що їм потрібно до нас добиратися транспортом, відповідно нашим лікарям треба здолати чималу відстань до пацієнта. Суть сімейної медицини — максимально наблизити послуги до людей. Департамент медицини міськради намагається задовольнити такі вимоги. Вже знаємо приміщення, де розташовуватиметься амбулаторія. Переберемося до нього після завершення ремонту і встановлення необхідного обладнання.

— Пацієнти, з якими спілкувався в коридорах амбулаторії, не нарікають навіть на те, що разом із дорослими на прийом приходять діти. Раніше висловлювали з цього приводу невдоволення. Навпаки, кажуть, що лікарі уважні, умови обслуговування хороші.

— Щоб щось нове прижилося, потрібен час. Поступово люди розуміють: коли ти постійно спілкуєшся з одним і тим само лікарем — це правильно, бо він як ніхто знає багато чого про стан твого здоров'я. Що говорити про пацієнтів, коли декого з колег доводиться переконувати в перспективах сімейної медицини. Мої аргументи — власний багаторічний досвід. Побажання пацієнтам — полюбити себе в питаннях піклування про власне здоров'я. Якщо запустити недугу, то справді потім на лікування доведеться витратити чималі гроші. Але ж обстеження пройти можна безплатно. У нашій лабораторії, наприклад, за обстеження не потрібно платити гроші. Тільки знайдіть час. Поки що, хоч як це прикро, психологія людей не змінюється. Більшість сподіваються, що симптоми недуги минуться і все буде, як раніше. Це неправильна думка. Виявлення недуги на початковій стадії — гарантія того, що її можна швидко позбутися. Хотілося б ще раз нагадати своїм пацієнтам прописну істину.

Розмову вів **Віктор СКРИПНИК.**

Вінниця

Фото автора.

Лікар сімейної медицини Ігор Камай обстежує маленьку пацієнтку.

Князь Володимир Великий народився на Волині?

У Луцьку у Волинській православній богословській академії УПЦ Київського патріархату відбулась Міжнародна науково-практична конференція «Християнська традиція Київської Русі». Її приурочено до 1000-ліття від дня смерті рівноапостольного князя Володимира Великого. Її учасники, священнослужителі та науковці, критично оцінили концепцію «руського міра», яку сьогодні пропонують та пропагують керівники Російської православної церкви та її представники в Україні.

— Ураховуючи агресію на сході України нашого північно-східного сусіда, ми бачимо, що вона має не тільки воєнний характер, — сказав у вступному слові ректор ВПБА протоієрей Володимир Вакін. — У нас хочуть вкрасти історію, назву «Русь» та надбання нашого державотворення, культури, освіти, літератури, які пов'язані з Київською Руссю.

Велику увагу на конференції було приділено князю Володимиру Великому, зокрема визначенню місця його народження. Керуючий Волинською єпархією митрополит Луцький і Волинський Михаїл наголосив, що у зв'язку з теорією про те, що князь Володимир Великий народився поблизу села Будятичі Іваничівського району, єпархія ініціювала археологічні розкопки. Нові знахідки, окрім письмових джерел, підтверджують її. Науковець із Національного університету «Львівська політехніка» Юрій Диба представив збірку своїх праць «Батьківщина святого Володимира», що підтверджують згадану теорію.

До речі, за 20 кілометрів від Будятичів розташований Зимненський Святогорський Свято-Успенський Ставропігійний жіночий монастир, один із храмів якого, за переказами, розташований у приміщенні зимової резиденції князя Володимира Великого **(на знімку)**. Зовсім поруч з Будятичами — древній Володимир-Волинський, назву якого пов'язують саме з іменем хрестителя Русі.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Фото з архіву автора.

Виявлення недуги на початковій стадії — гарантія того, що її можна позбутися

Від російських окупантів тікають навіть ведмеді та леви

Незвичайного біженця з захопленої проросійськими найманцями частини Донбасу прийняли на Херсонщині. З Донецька сюди евакуювали дорослого африканського лева на ймення Оззі — справжню зірку, котрий зі своїм дресирувальником у мирні часи з успіхом виступав у цирках України, Росії та Білорусі. Та оскільки виїжджати стало небезпечно, а прогодувати великого хижака вдома ставало дедалі складніше, власник Оззі вирішив без будь-яких умов віддати свого вихованця до сафарі-парку на Арабатській стрілці, що в Генічеському районі Херсонщини. Олексій особисто провіз його через блокпости сепаратистів, і вже на кордоні з Дніпропетровщиною передав клітку з левом до рук директора сафарі-парку Олексія Гетти.

В останні тижні свого перебування на Донеччині лев, мабуть, недоїдав. Тому на новому місці старанно вдовольняє стійкий апетит — примудряється згризати дощенту навіть коров'ячі голови.

— Оззі по натурі лідер. У нього виявився досить суворий характер, і ніякого панібратства з собою він не дозволяє. Водночас і до людей ставиться спокійно, без агресії, тому ніяких проблем з утриманням «біженця» немає, — розповів Олексій Гетта. — Ми переселили Оззі до спільного вольєру з дорослою самицею берберського лева Багірою — вона не має пари. Поки цей вольєр перегороджений сіткою-рабицею, аби тварини могли призвичаїтися одна до одної. Та через символічну перепону новий сусід уже з цікавістю обнюхує сусідку. Вони ніжно труться носами, і все йде до того, що у нас з'явиться новий левиний прайд з потомством. Дресирувальник уже попросив віддати йому когось із нащадків Оззі в науку, коли настануть мирні часи і на сході України знову працюватимуть цирки.

Сьогодні сафарі-парк на Арабатці став справжнім великим центром перебування чотирилапих біженців і з окупованого Криму, і з зони АТО. Одну буру ведмедицю Настю сюди евакуювали з Євпаторії, другу — Умку — з Попасної. Є тут муфлони з Донецька, гамадрил з Луганська, чекають на прибуття цілої партії муфлонів, ланей та орланів також з Донеччини. У прийомі нових тварин та птахів тут не відмовляють нікому, хоча жодної допомоги для їх утримання держава не надає. Годують і доглядають втікачів власним коштом сафарі-парку, за рахунок платні відвідувачів, та частково — приватних спонсорів. Гроші діставати важко, але ж ми відповідаємо за тих, кого приручили.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

На знімку: лев Оззі — біженець зі сходу насолоджується мирним життям у сафарі-парку на Арабатці.
Фото Олексія ГЕТТИ.

ОГОЛОШЕННЯ

ТУРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА
м. ЯЛОВА
УПРАВЛІННЯ ПРИМУСОВОГО ВИКОНАННЯ
2014/2966 TLMT.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ АУКЦІОНУ З ПРОДАЖУ НЕРУХОМОГО МАЙНА

Тип, походження, вартість, номер та важливі характеристики нерухомого майна, яке за винесеним рішенням, буде продано:

ДЕТАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО НЕРУХОМЕ МАЙНО №1 [СУДНО ПІД ІНОЗЕМНИМ ПРАПОРОМ КЛАСИФІКОВАНО ЯК НЕРУХОМЕ МАЙНО]

Характеристики: СУДНО-ТРАЛЬЩИК З НИЖНЬОЮ КАМЕРОЮ ВСМОКТУВАННЯ ПІД НАЗВОЮ Т/Х "КІНБУРНСЬКИЙ", ПРАПОР УКРАЇНИ, ПОРТ РЕЄСТРАЦІЇ ОДЕСА, DWT: 1419,19 RT, ВАЛОВА МІСТКІСТЬ: 2082 RT (реєстрових тон), НЕТТ-РЕГІСТРОВА МІСТКІСТЬ: 624 RT, ДОВЖИНА: 56,50 МЕТРІВ, ШИРИНА: 13,50 МЕТРІВ, ВИСОТА БОРТУ: 6 МЕТРІВ, МАКСИМАЛЬНА ОСАДКА: 4,20 МЕТРІВ, ВИСОТА СУДНА: 26 МЕТРІВ, ПОТУЖНІСТЬ ГОЛОВНОГО ДВИГУНА: 2Х1324 Квт (3600 КС), ПОТУЖНІСТЬ НОСОВОГО ПІДРУЛЮЮЧОГО ПРИСТРОЮ: 170 Квт (231 КС), РІК БУДУВАННЯ: 1978, ІМРС: 272515000. Завершено загальне технічне обслуговування (докові роботи, зовнішнє покриття, обробка подряпин, відновлення цинку, заміри та перевірка поворотності штурвального колеса, поверхневий ремонт гвинту, обшивка зовнішнього покриття, обслуговування морських клапанів, обслуговування за бортового клапану, розміщення та вимірювання якірних ланцюгів, обшивка труб та інші подібні роботи). Головний двигун, вакуумний насос та трубу демонтовано та взято на обслуговування до майстерні, але ще не встановлено на судно, втім готове до установки. Електричні системи автоматичного управління доступні та знаходяться у хорошому робочому стані. Деякі зі складських кают частково поржавілі. Обладнання у жилих приміщеннях, навігаційне, комунікаційне, контрольне обладнання та обладнання безпеки, генератор та інші складові частини наявні на судні та знаходяться у хорошому робочому стані.

Ціна	1.400.000.00 Турецьких лір. Ставка ПДВ: 18%
1-й день продажу	03.08.2015 р. - 14:00 год.-14:10 год.
2-й день продажу	31.08.2015 р. - 14:00 год.-14:10 год.
Місце продажу	Управління Примусового Виконання м. Ялова (Турецька Республіка)

Умови продажу:

* Тендер буде проведено за методом аукціону. Робити ставки можна в електронному вигляді за адресою **esatis.uyap.gov.tr** протягом періоду часу, починаючи з 20 днів до дня першого аукціону та до кінця останнього дня до дати аукціону. На вказаному аукціоні судно буде виставлено для проведення тендеру за умови, якщо найвища запропонована сума перевищить 50% від оціночної вартості та загальної суми кредиторської заборгованості, у разі наявності привілейованих кредиторів та витрат на продаж. Якщо під час першого аукціону не буде знайдено покупця, наступні ставки можна буде знову зробити в електронному вигляді у період часу, починаючи з п'ятого дня після першого аукціону та до останнього дня перед другим аукціоном. Судно буде продано особі, яка запропонує найвищу ставку, за умови, що найвища запропонована сума перевищить 50% від оціночної вартості та загальної суми кредиторської заборгованості, у разі наявності привілейованих кредиторів та витрат на продаж. Процедура продажу буде припинена, якщо не буде знайдено покупця, готового запропонувати таку суму.

* Усі претенденти повинні внести аванс у розмірі 20% від оціночної вартості або пред'явити гарантійного листа від банку на таку суму. Продаж буде проводитись за передплатою, при цьому покупцю може бути надано додатковий час для здійснення такої оплати, але не більше 10 (десять) днів. Судно зареєстровано під іноземним прапором і може бути продане як місцевим, так і іноземним фізичним або юридичним особам. У разі продажу судна іноземній фізичній або юридичній особі без ввезення судна до країни (проведення імпортних операцій), сума ПДВ перераховується до відповідного податкового органу до часу вивезення (експорт) судна іноземному покупцеві. Покупець несе відповідальність за завершення усіх процедур та отримання дозволів щодо вивезення судна за межі країни. Сума ПДВ, перерахована таким чином, може бути повернена діючим податковим органом за умови завершення всіх процедур та підтвердження відповідним сертифікатом від офіційного органу іноземної країни. Якщо судно продано місцевій фізичній або юридичній особі, покупець буде зобов'язаний оплатити ПДВ та інші витрати, а також усі інші податки та збори, передбачені для проведення імпортних операцій, після чого судно може бути продано без будь-яких обтяжень чи обмежень. Оплата брокерських послуг буде здійснюватись залежно від офіційної ціни продажу.

* Кредитори, що мають відношення до застави судна, та інші відповідні особи (*) повинні повідомити наших представників про свої права стосовно судна, та головним чином, заявити про свої вимоги щодо нарахування процентів та інших витрат протягом 15 (п'ятнадцять) днів разом з відповідними підтверджуючими документами.

* Якщо зазначена сума не буде сплачена одразу або протягом зазначеного періоду, тендер буде припинено згідно Закону про виконавче провадження та банкрутство. Усі покупці та їх гаранти, які брали участь у тендері, однак не внесли суму тендеру, внаслідок чого тендер було припинено, несуть відповідальність окремо за різницю між запропонованою сумою та остаточною вартістю тендера, а також всі інші витрати та відсотки за прострочення платежу. Різниця за тендер та відсотки за прострочений платіж будуть стягнуті нашими представниками без необхідності винесення відповідного судового рішення; вказана різниця, в першу чергу, буде вирахувана з грошової суми, внесеної в якості гарантії, якщо вона мала місце.

* Інформація з характеристиками судна (специфікація) буде доступною у нашому офісі для всіх зацікавлених осіб та надана для ознайомлення, починаючи з дати виходу оголошення, копія специфікації буде відправлена покупцям у разі оплати ними вищезазначеної суми.

* Повідомляємо, що особи, які беруть участь у реалізації судна, ознайомлені та повністю розуміють дані характеристик судна (специфікація), додаткова інформація може бути надана у разі звернення потенційного покупця до нашого управління, вказавши номер справи - №2014/2966 Tlmt. 18.05.2015.

Mr. HASAP TOP [пан ХАСАП ТОП]
Заступник директора з примусового виконання
41585
(Підпис)

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

від виконання обов'язків уповноваженої особи на тимчасову адміністрацію у ПАТ "БАНК НАЦІОНАЛЬНИЙ КРЕДИТ" відсторонено Онищука Д.В. Уповноваженою особою на тимчасову адміністрацію у ПАТ "БАНК НАЦІОНАЛЬНИЙ КРЕДИТ" призначено Паламарчука В.В.

0 800 308 108; www.fg.gov.ua

Втрачений оригінал Спеціального дозволу на користування надрами реєстраційний № 2695, бланк серії А № 000102, наданий Товариству з обмеженою відповідальністю "Мале підприємство "Аметист" на видобування габро Іршицького родовища, вважати недійсним.

Розпочато задоволення вимог кредиторів третьої черги
АТ "КБ "ЕКСПОБАНК"

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ "КБ "ЕКСПОБАНК" повідомляє, що, відповідно до рішення виконавчої дирекції Фонду від 02.07.2015 року № 147/15, розпочинається задоволення вимог кредитора третьої черги - Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Довідки за телефоном "гарячої" лінії АТ "КБ "ЕКСПОБАНК":
(044) 501-24-08

Заклад культури у вигляді Товариства з обмеженою відповідальністю "Одеський палац моряків" (ЄДРПОУ 31710268) повідомляє про визнання недійсними та скасування довіреностей на представництво інтересів Закладу культури у вигляді Товариства з обмеженою відповідальністю "Одеський палац моряків", які були видані до 26.06.2015 року включно.

23.07.2015 р.о 10-00 ТОВ "Армет"
оголошує про проведення митного аукціону з продажу майна,

яке передано Миколаївською митницею на відповідальне зберігання та реалізацію ТОВ "Армет",та знаходиться за адресою: КП "Міжнародний аеропорт Миколаїв", Миколаївська обл.,Новоодеський р-н, с. Баловне, Київське шосе, 9 Аеропорт ЦА.

Торги відбудуться за адресою:м. Миколаїв,вул. Будьоного,33/7.

№ лоту	Назва та характеристика майна	Початкова ціна в грн. (без ПДВ)
1.	Літак для цивільної авіації ИЛ-76Д (транспортний дальній),реєстраційний номер EY-604,серійний номер1023410355, довжина 46,6м, ширина 50,5м, масою порожнього обладнаного апарата 86926кг, з двигунами Д-30КП-2 (серійний номер 03053028602056), Д-30КП(серійний номер 0304402401513), Д-30КП (серійний номер 0304404112808), Д-30КП-2 (серійний номер 53049002015) з допоміжною силовою установкою ТА-6А(серійний номер 2236А201). Рік випуску 1992р. Країна виробник-Узбекистан. Код УКТЗЕД:8802400000.(по вартості в ньому лому чорних,кольорових та дорогоцінних металів)	4 094 430,00

З майном можна ознайомитись в робочі дні за місцем його знаходження з 09-00 до 17-00.

Для ознайомлення звертатись до організатора митного аукціону в робочі дні з 09-00 до 17-00 за адресою:м. Миколаїв, вул. Новозаводська,24,тел.:0512-55-73-97,(050)394-25-53.

Заявки на участь в торгах приймаються в робочі з 9-00 до 17-00 за адресою: м. Миколаїв, вул. Будьоного, 33/7. Прийом заявок припиняється 20.07.2015 в 17-00.

За додатковою інформацією звертатися по тел.:(067)512-64-19,(050)394-25-53.

Переможець аукціону("Покупець") зобов'язаний сплатити ПДВ від вартості придбаного на аукціоні майна.

Для участі в торгах необхідно перерахувати на розрахунковий рахунок ТОВ "Армет" (р/р 26000039818400 в АТ "УкрСиббанк" МФО 351005,код ЄДРПОУ 32228916) реєстраційний внесок за участь в торгах в розмірі 17,00 (сімнадцяти) гривень.

№ 120 (6124) СЕРЕДА, 8 ЛИПНЯ 2015

Сьогодні в Україні переважно сонячно, лише на заході можливі дощі та грози. Вітер південно-західний 5—10 м/с. Температура вночі — 16—18 вище нуля, у західних областях — 18—20, на півдні та сході — 17—21. Удень — 31—33 тепла, на заході — 34—36, у східних областях — 30—33 градуси.

ЦЬОГО ДНЯ, 8 ЛИПНЯ

1941. РНК УРСР ухвалила розпорядження про залучення учнів 7—10 класів до сільськогосподарських робіт у воєнний час. **1989**. Помер Платон Майборода — видатний український композитор, народний артист УРСР (з 1968 р.), лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка. **1995**. Кабінет Міністрів України ухвалив постанову «Про створення кримінальної міліції у справах неповнолітніх». **1999.** Ухвалено Закон України «Про символіку Червоного Хреста і Червоного Півмісяця в Україні». **2014**. Загинув під час мінометного обстрілу блокпоста в районі селища Металіст під Луганськом Дмитро Герасимчук — військовик Збройних Сил України.

Споживчі валютні кредити: проблему можна було розв'язати давно і без галасу

Епопея довкола ухвалення закону про реструктуризацію споживчих валютних кредитів набирає обертів. Народні депутати збирають підписи і намагаються скасувати результати голосування за проект № 1558-1. Не встигли активісти «кредитного майдану», які уже майже рік влаштовують акції протесту у столиці, повірити у свою перемогу, як удача вислизнула з їхніх рук. Одразу після вечірнього голосування міністр фінансів України Наталія Яресько заявила: потенційні втрати банківської системи від такого кроку становитимуть 95 млрд. грн. Мінорну мелодію у коментарях підтримав і Нацбанк: «Якщо усі кредити, надані фізичним особам в іноземній валюті, конвертувати в гривню за курсом 5,05 грн. за долар, то банківська система зазнає збитків на суму майже 100 млрд. грн.». Засудив активність народних обранців щодо цього питання і Президент країни. Згодом і самі депутати почали відкликати свої голоси... Експерти не сумніваються — майбутнього у цього популістського документа немає: або гарант Конституції його ветує, або результати голосування буде скасовано через порушення процедури. У результаті все повернеться назад. От тільки чи вирішить це основне питання: що робити людям, які не можуть за нинішнім курсом сплачувати свої споживчі кредити, взяті у валюті.

На початок травня валютні кредити населення, за даними НБУ, становили майже 5,9 млрд. дол.

У тому, що проголосований депутатами проект деструктивний і руйнівний для банківської системи, переконана більшість неурядових експертів. Суть його: зобов'язати банки конвертувати усі споживчі кредити, що були взяті в іноземній валюті, за курсом на момент укладання договорів. Йдеться про нині нереальні 5,05 грн. за один «вічнозелений». Коментувати таке рішення мають не економісти, а політологи, — **переконаний колишній заступник голови НБУ Олександр Савченко**: «Цей закон — передвиборна агітація. На мою думку, парламент перевищив свої повноваження і почав втручатися у сферу діяльності, де він некомпетентний».

І якщо політичні дивіденди перипетії довкола розгляду законопроекту уже приносять, то проблеми валютних позичальників і досі далекі від розв'язання. «Ідеться про майже 1 млн. осіб, або 100 тис. сімей. Після девальвації їхні життя перетворилися на каторгу. Вони повинні працювати безкінечно. Тому що виплатити за нинішнім курсом валютну позику звичайна сім'я просто не може. З другого боку — багато банків саме через неповернення валютних кредитів стають банкротами», — розповідає О. Савченко.

Розв'язати ці проблеми, переконаний експерт, має Національний банк. Точніше — він би міг уже давно поставити крапку у цьому питанні. Як варіант — надати спеціальне рефінансування на підтримку банкам, які видали валютні кредити. «Йдеться про довгострокове рефінансування на 5—6 років. Це можна було б зробити і сказати: банки, які його отримали, мають переукласти угоди із позичальниками. Якщо одночасно із цим кроком НБУ припинить безпідставне рефінансування «банкрутів» чи примусить фінустанови, які отримали рефінансування раніше, повернути його, це теоретично не вплине ні на курс, ні на інфляцію», — вважає Олександр Савченко. І це лише один механізм. За бажання, мовляв, можна було б розробити й інші компромісні рішення.

Утім, чи наважиться центробанк нарешті втрутитись у процес? «З самого початку НБУ зайняв дуже жорстку позицію: мовляв, він не має до цієї проблеми жодного відношення. Але саме він повинен координувати усі перемовини і розробити обов'язкові для всіх сторін правила», — **каже колишній заступник голови НБУ Сергій Яременко.**

Експерти переконані: це питання уже давно можна було вирішити, якби НБУ виконував свої зобов'язання. І перше, що він повинен був зробити, — нарешті порахувати масштаби проблеми валютних позичальників: загальну величину кредитів, їхній розподіл за банками. «Не чув жодної заяви з цього приводу, тому можна припустити, що до сьогодні немає статистики щодо споживчих кредитів у розрізі за банками, за видами, первинний він чи куплений на ринку боргових зобов'язань... До речі, левова частка активістів «кредитного майдану» — це люди, які купили цей борг за правилом переуступки», — **каже експерт Андрій Блінов.**

Є у цьому процесі і роль для парламенту — обрати таке керівництво Нацбанку, яке здатне своїми інструментами розв'язати проблему без галасу та журналістів. Але це привело б до того, що про це питання не можна було б говорити на ток-шоу, вносити його у передвиборну програму і просто піаритися на ньому.

Тим часом, за підрахунками активістів «кредитного майдану», в Україні з 2008 року 230 валютних позичальників покінчили життя самогубством, не витримавши тиску з боку банків та колекторських фірм. Активісти «майдану» збираються продовжувати боротьбу за реструктуризацію власних боргів. Експерти сподіваються, що і влада долучиться до пошуку реальних шляхів порятунку валютних позичальників, які справді опинилися на межі виживання. Між іншим, від початку у парламенті обговорювали менш популістську ініціативу. Закон про реструктуризацію валютних споживчих кредитів мав бути іпотечним — стосуватися лише тих позик, які бралися на придбання першого і єдиного для сім'ї неелітного житла. Звичайно, вони самі винуваті у тому, що ризикнули брати кредит у доларах у нашій країні. Але в тому, що національна валюта знецінилася у рази, провина лежить на інших, а відтак — і частина відповідальності.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

У НОМЕР

Річковими лабіринтами Стоходу

На Волині відбувся Міжнародний фестиваль з екстремального водного туризму «Поліська регата». Його учасниками стали спортсмени з Волині, Львівщини, Польщі, Білорусі. Пройти на байдарках річкою Стохід, яка має десятки рукавів, не так просто. З цим завданням успішно впоралися усі п'ятнадцять команд. Переможці регати — команда «За обрій» — подолали шлях за 4 години 33 хвилини, а «Тихий омут», який прийшов на фініш останнім, за 12 годин 47 хвилин. Лише на вісім хвилин відстала від лідерів команда «Маневичі», у складі якої разом із місцевим вчителем Іваном Куриком уже не перший сезон виступає сільський голова Троянівки Маневицького району Микола Ясюк. До слова, у місцевій школі він веде гурток водного туризму.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Майстер-клас для дітей на воді

Виїзний брифінг та майстер-клас для дітей організували фахівці управління ДСНС спільно зі спеціалістами управління з надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення Кіровоградської міської ради, аварійно-рятувальної служби оперативного реагування області й Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф на березі Інгулу.

Місцеві школярі та вихованці ДЮСШ «Радій-Вело» отримали надзвичайно необхідні знання та змогли перевірити їх засвоєння.

Ірина ПОЛУЛЯХ.
Кіровоград.

СПОРТ

Понеділок — день легкий і вдалий

Кванджу (Корея). XXVIII Всесвітня літня Універсіада.

От і вір тим, хто стверджує, що понеділок — день важкий. Наші спортсмени-студенти довели протилежне, виборовши чотири нагороди. Дві з них — золоті!

Знову нас потішив зірковий гімнаст Олег Верняєв **(на знімку внизу)**, котрий став абсолютним чемпіоном Ігор (92.075). Перевага студента столичного Національного університету фізичного виховання і спорту була помітною. Він майже на три бали випередив срібного призера японця Шоко Нанамуру (89.275). «Бронза» дісталася Акашу Моді із США (88.300).

***

Екіпаж четвірки розпашна без стернового в змаганнях із академічного веслування (Наталя Довгодько, Наталя Ковальова, Євгенія Німченко та Дарина Верхогляд) став чемпіоном Універсіади. Інакше і бути не могло, бо в цьому човні була чемпіонка Олімпіади-2012 в Лондоні Наталя Довгодько **(на знімку вгорі)**.

Другою фінішувала команда Німеччини, бронзові нагороди виборола веслувальниці з Нідерландів.

***

Добре попрацювали також українські майстри дзюдо. Дмитро Каніневець виборов срібну медаль у вазі до 73 кг. Бронзову нагороду до загальної скарбнички поклала Тетяна Левицька (52 кг). У півфіналі українка поступилася дуже сильній, відмінно вишколеній японці Ушио Мако. А от у «бронзовій» сутичці Таня здолала Тену Сікич з Хорватії.

7 липня.

Спортивна гімнастика. Ще одну золоту медаль (у вправах на брусах) здобув Олег Верняєв. Друге місце у Юя Камото (Японія), третє — у Чічіро Йошиока (Японія).

А перед цим Верняєв був удостоєний «срібла» у вільних вправах і «бронзи» на кільцях. У цій вправі «срібло» дісталося Ігорю Радівілову. І в опорному стрибку Радівілов був другим, а Верняєв — третім.

Академічне веслування. І тут маємо нагороди. «Срібло» виборола чоловіча вісімка зі стерновим (Хмара, Михайлов, Бондаренко, Іванов, Верестюк, Надтока, Михай, Довгодько, Нікулін), поступившись лише команді США.

У змаганнях парних двійок у чоловіків (Костянтин Коновалов та Ігор Хмара) та жінок (Євгенія Німченко, Дарина Верхогляд) обидва екіпажі стали срібними призерами.

Нарешті, Наталя Довгодько була другою в суперечці «одиночок».

На середину вчорашнього дня українці здобули 17 медалей: 4 золоті, 9 срібних і 4 бронзові.

Фото з архіву «Голосу України».

Динамівські ворота на замку

Футбол. Свій третій контрольний матч на австрійському зборі провели чемпіони України — київські динамівці. Їм протистояв чинний чемпіон Албанії.

«Динамо» (Київ) — «Шкендербеу» (Корч). 3:0. Голи: Сидорчук, 48, Буяльський, 70, Кравець, 88.

«Динамо»: Коваль (Рудько, 46), Морозюк (Гусєв, 65), Сілва (Макаренко, 68), Драгович (Ягодінскіс, 68), Антунеш (Бурда, 68), Рибалка (Петрович, 46), Сидорчук (Буяльський, 62), Велозу (Гармаш, 62), Беланда (Віда, 46), Ярмоленко (Мякушко, 65), Мораес (Кравець, 62).

Отже, два поєдинки з трьох «Динамо» виграло, один завершило внічию. До речі, кияни не пропустили поки що жодного м'яча.

Розпродаж футболістів «Шахтаря» триває

Генеральний директор донецького «Шахтаря» Сергій Палкин проінформував, що клуб погодив перехід бразильського півоборонця Фернандо до італійської «Сампдорії» з Генуї. Також він повідомив, що сума трансферу становить 8 мільйонів євро.

Нагадаємо, що раніше «гірники» за гарні гроші відпустили до мюнхенської «Баварії» Дугласа Косту, а до італійського «Мілана» — Луїса Адріано.

З поляками обіцяють зіграти найсильніші

Теніс. ФТУ оголосила попередній склад національної збірної на матч другого кола Першої Євро-Африканської групи в Кубку Девіса проти команди Польщі.

Капітан нашої команди Михайло Філіма розраховує на участь наших зірок — Сергія Стаховського та Олександра Долгополова, а також Дениса Молчанова і Владислава Манафова.

За годину до початку жеребкування (відбудеться у четвер, 16 липня) капітан має право замінити двох гравців з попереднього складу. Сам поєдинок відбудеться в польському місті Щецині 17—19 липня. Його переможець вийде до плей-оф Світової групи Кубка Девіса.

Торги не знадобилися

Бокс. Бій між Володимиром Кличком і британцем Тайсоном Ф'юрі відбудеться 24 жовтня у Дюссельдорфі (Німеччина).

Позавчора в штабквартирі WBA мали відбутися торги, які в останній момент скасували, бо сторони змогли домовитися.

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Над номером працювали: Марина КРИВДА, Людмила ОПАНАСЕНКО, Тетяна ГРАДОБЛЯНСКАЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк: ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91 poliprint@ukr.net
Зам. 5198
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

